

Fides

66. vuosikerta
ISSN 0356-5262

Katolinen hiippakuntalehti 7/2004 Katolskt stiftsblad

**Märta
Aminoffin tie**
s. 10

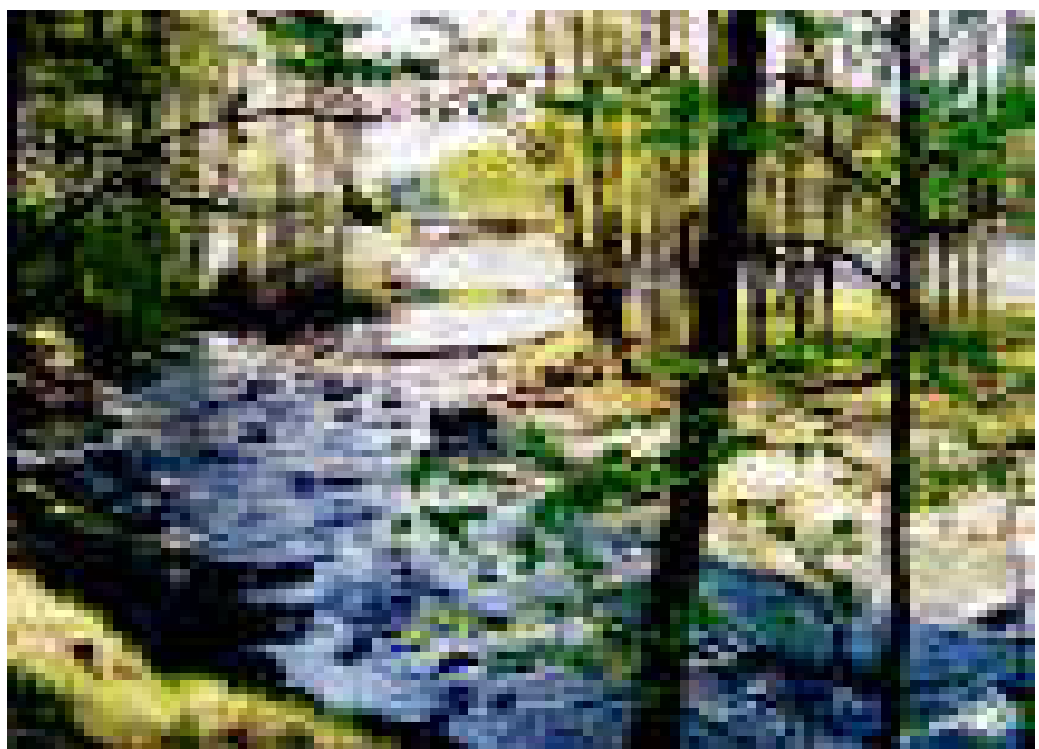
**Påven mötte
Bush**
s. 3

**Ritarina tai
daamina 2000-
luvulla**
s. 16

**Ohjeita
Santiago de
Compostelan
pyhiinvaellus-
matkalle**
s. 12

*Iloista ja siu-
nattua kesää!*

*Trevlig och
välsignad
sommars!*

Pro choice?

Vapaassa maassa ihminen saa äänestää niin kuin tahoo. Hienoa. Vapaissa vaaleissa meillä on varaa valita. Hyvä. Mutta olemmeko, voimmeko olla *pro choice*? Ne meistä, jotka seuraavat amerikkalaisen yhteiskunnan julkista keskustelua, hämmentyvät ehkä helposti, kun huomaavat, kuinka perinpohjaisesti siellä ilmeisesti on jakauduttu kysymyksessä abortin hyväksyttävyydestä. Olet joko puolesta tai vastaan. Piispat ja papitkin ovat äänessä: joko he ottavat voimakkaasti kantaa elämän puolesta tai sitten he ovat vähemmän äänekkäitä. Aivan, meillä katolilaisilla on onneksi vain yksi tie: olla elämän puolella, siis *pro life* (jokainen elämä alkaa sikiämisen hetkestä ja sen jälkeen se on aivan yhtä arvokas ja suojeltava kuin kenen tahansa muunkin ihmisen elämä).

Kysymys on tullut entistä ajankohtaisemmaksi nyt, kun Yhdysvalloissa presidentinvirkaa tavoittelee myös katolinen ehdokas: John Kerry. Tunnetusti, toistuvasti ja julkisesti hän puolustaa mm. aborttioikeutta ja homoliittojen hyväksymistä. Hän väittää kuitenkin, että hän tekee niin irrallaan omasta vakaumuksestaan, siis ikään kuin olisikin kaksi Kerrya, yksi kirkonpenkillä, toinen politiikan parrasvaloissa.

Amerikan piispoille Kerrystä on tullut, ei vain kysymys, vaan suoranainen ongelma. Toinen toisensa jälkeen piispat ovat ilmaisseet, että vaikka he eivät suorastaan kieltäytyisikään jakamasta kommuuniota Kerryn tullessa sitä vastaanottamaan, hänen pitäisi itse ymmärtää olla tulematta. Jonkun piispan mielestä sama pätee myös kaikkiin Kerryn äänestäjiin.

Tämä amerikkalainen keskustelu kannattaa myös meidän muistaa näin eurovaalien aikaan. Onko katolinen identiteettimme se perustavaa laatua oleva tekijä, joka määrittelee myös äänestyskäyttäytymisemme? Kirkon mielestä sen pitäisi olla. Me saamme valita, mutta katsokaamme muutakin kuin sitä, kuinka hyvin ehdokkaamme tuntevat europarlamentin toimintatavat. Ehkäpä sittenkin olennaisempaa on, että valitsemme ehdokkaan, jonka arvot ovat kohdallaan - tai vähiten pielessä.

M. Tervaportti

Hiippakuntapäivä Stella Marisissa lauantaina 14. elokuuta

- 10.00 Tervetuliaiskahvit
11.00 Pyhä messu, mukana:
Schola Gregoriana -lauluryhmä,
Pro Musica -kuoro,
kansainvälinen puhallinyhtye
- n.12.30 Lounas
n.13.30 Päivän ohjelmassa mm.
- Teresoiden ja Pyhän Marian seurakunnan
50-vuotisnäyttely
- ohjelmaa ja hauskoja yllätyksiä lapsille
- runsaasti musiikki- ja lauluesityksiä
- n.14.30 Nukketeatteri esittää kappaleen "Nukentekijä"
n.15.00 Rukoushetki Neitsyt Marian kunniaksi
n.15.30 Kahvi ja kotiinlähtö

Ilmoittautumiset seurakuntiin 8.8.2004 mennessä. Juhlan järjestää Pyhän Marian seurakunta. Toivomme, että mahdollisimman moni tulee bussilla parkkipaikkojen ah-tauden takia. Tervetuloa!

Fides

Seuraava lehti

8/2004

Deadline

23.7.2004

Ilmestyy

6.8.2004

Huomaa kaksi päivää myöhemmäksi siirtyneet päivämäärät!

Vuoden 2004 aikataulu

numero - (deadline)
- ilmestyy

01	(1.1.)	14.1.
02	(28.1.)	11.2.
03	(17.2.)	3.3.
04	(10.3.)	24.3.
05	(7.4.)	21.4.
06	(28.4.)	12.5.
07	(26.5.)	9.6.
08	(23.7.)	6.8.
09	(13.8.)	27.8.
10	(10.9.)	24.9.
11	(1.10.)	15.10.
12	(22.10.)	5.11.
13	(12.11.)	26.11.
14	(3.12.)	17.12.

Sisällysluettelo

TOIMITUKSELTA

2 Pääkirjoitus

UUTISIA

3 Uutisia hiippakunnasta ja maailmalta

OREMUS

5 Hengellistä aineistoa

PYHIMYS

6 Sommaren förer sankt Urban, hösten sankt Symforian

6 Paul Murhy, Jeesuksen sotilas

7 Autuas isä Johannes Garcia Mendez SCJ Kirkon puolustaja ja marttyyri

VAKIO-OHJELMAT JA KALENTERI

8 Seurakuntien ja yhteisöjen tapahtumia

ARTIKKELEITA

10 Märta Aminoff:
Yli 80 vuotta katolista yhdistystoimintaa

12 Buon Camino! Ohjeita Santiago de Compostelan pyhiinvaellukselle

13 Historiaa ja kinkkukiusausta
Terveiset AC:n ja Pyhän Henrikin seuran retkeltä

13 Caritaksen kummiprojektissa avustus menee kohteeseen

14 Katolinen kirkko Bashkiiriassa

15 Deuterokanonisten kirjojen uusi suomennos

PERSPEKTIIVI

14 Fides quaerens intellectum - kokemuksia kansainvälisestä nuorten foorumista

AJASSA

16 Ritarina tai daamina 2000-luvulla

Bussilla Köyliöön

Tilausbus-
si lähtee
s u n n u n -
t a i n a 20.6.
P y h ä n
H e n r i k i n
k a t e d r a a -
l i n e d e s t ä

klo 9.00 ja Pyhän Marian kirkon läheltä Paciuksenkadun bussipysäkiltä n. klo 9.15. Paluu n. klo 17.00. Ilmoittautumiset Marian seurakunnan kansliaan p. 09-2411633. Matkan hinta 15 euroa.

Katolinen hiippakuntalehti Fides

Päätoimittaja: Marko Tervaportti. Toimitussihteeri: Olli Orkoneva. Toimitus ja tilaukset: Katolinen tiedotuskeskus, Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki. Puhelin 0208350751. Fax (09) 61294770. Pankkiyhteys: Sampo 800019-1242553. Ilmestyy 14 kertaa vuodessa. Vuosikerta 25 e, ulkomaille 30 e.

Katolskt stiftsblad Fides

Huvudredaktör: Marko Tervaportti. Redaktionssekreterare: Olli Orkoneva. Redaktion och prenumerations: Katolsk informationstjänst, Sankt Henriksplatsen 1, 00140 Helsingfors. Telefon 0208350751. Fax (09) 61294770. Bankförbindelse: Sampo 800019-1242553. Ut kommer med 14 nummer årligen. Prenumeration 25 e, till utlandet 30 e.

Paino/tryck: Riihimäen kirjapaino Oy

URL www.catholic.fi > fides
EMAIL fides@catholic.fi

9.6.2004

Påven till Bush: Irak måste normaliseras med FN

Påven Johannes Paulus II sade 4 juni till USA:s president George W. Bush att situationen i Irak måste normaliseras med FN:s deltagande och fördömde tortyren av irakiska fångar.

George Bush besökte Italien med anledning av 60-årsminnet av att de allierade befriade Rom från nazisterna och ändrade sina resplaner för att hinna hälsa på hos Johannes Paulus II dagen före påvens utlandresa till Schweiz. Rom lamslogs av säkerhetsåtgärder och bitvis våldsamma demonstrationer mot kriget i Irak, som samlade 25.000.

Påven och presidenten samtalade enskilt i 15 minuter i påvens arbetsrum vid tolvtiden på fredagen innan de höll sina offentliga tal i den större audienssalen Sala Clementina, där också presidentens följe var med, bland annat utrikesminister Colin Powell. Bush gav påven Presidentens frihetsmedalj, som är den högsta utmärkelse USA kan ge till en civilperson.

Besöket hos påven lät Bush återuppta kontakten med den katolska kyrkans högsta ledning också inför presidentvalet i november. Hans motståndare den demokratiska kandidaten John Kerry är den förste katolske presidentkandidaten efter John F. Kennedy, men kritiserar för sitt stöd för fri abort.

Kritik

I sitt tal till Bush nämnde påven särskilt de många polska soldater som dog för Europas frihet. Han påminde om att det gått jämnt 20 år sedan USA och Vatikanen upprättade diplomatiska relationer under president Ronald Reagan, som han sände särskilda hälsningar till genom hustrun Nancy.

“Ert besök i Rom äger rum i en stund av stor oro över oroligheterna i Mellanöstern, både i Irak och det Heliga landet”, sade Johannes Paulus II.

“Ni känner väl till Heliga stolens otvetydiga inställning i frågan, som kommit till uttryck i många dokument, genom direkta och indirekta kontakter, och i de många diplomatiska ansträngningar som gjorts sedan ni besökte mig i Castelgandolfo 23 juli 2001 och sedan här i det apostoliska palatset 28 maj 2002.”

Johannes Paulus II var starkt kritisk mot det USA-ledda militära ingripandet i Irak utan stöd från FN. I början av 2003 sände han två kardinaler till både Iraks dåvarande president Saddam Hussein och president Bush för att avvärja krigshotet.

“Alla hoppas att denna situation nu skall normaliseras så fort som möjligt med aktivt deltagande från världssamfundet och framför allt

från FN för att Irak snabbt skall få tillbaka sin suveränitet i säkerhet för hela dess folk”, fortsatte påven.

“Utnämningen av en statschef i Irak och av en tillfällig regering är ett uppmanande steg mot detta mål. Mätte ett liknande hopp om fred också uppstå i det Heliga Landet och leda till nya förhandlingar och ett uppriktigt och bestämt engagemang för dialog mellan Israels regering och den palestinska myndigheten.”

Efter ett konstaterande att hotet från terrorismen förändrat världen anspelade påven sedan på tortyren av irakiska fångar.

“Under de senaste veckorna har andra beklagliga händelser blivit kända, som har besvärat allas medborgerliga och religiösa samvete, och som har gjort det svårare att engagera sig för gemensamma mänskliga värden. Utan ett sådant engagemang kan man aldrig någonsin övervinna varken krig eller terrorism”, sade han.

Uppskattning

Efter den ganska USA-kritiska utblicken över Mellanöstern tackade påven Bush för hans stöd för katolska och andra hjälporganisationer och för deras arbete i Afrika.

“Jag följer också med stor uppskattning ert engagemang för att främja moraliska värden i det amerikanska

samhället, särskilt vad gäller respekt för liv och familjen, sade Johannes Paulus II.”

Bushs motståndare i presidentvalet i november John Kerry är en abortvänlig katolik, och den katolska opinionen i USA har på sista tiden besvärats av kraven på äktenskap för homosexuella.

Påven en hjälte för vår tid

George Bush överlämnade frihetsmedaljen med följande motivering:

“Påven Johannes Paulus II har kämpat för fattiga, svaga, svältande och utstötta. Han har försvarat att varje människoliv är unikt och gott. Genom sin tro och moraliska övertygelse har han gett andra mod att 'inte vara rädd' när det gäller att övervinna orättvisor och förtryck. Hans principfasta ställningstagande för fred och frihet har hjälpt miljontals människor och bidragit till att omkullkasta kommunism och förtryck. USA vill hedra denne Polens son som blivit biskop av Rom och en hjälte för vår tid.”

KATT/VATIKANRADION

Keski-Euroopan piispoilta julistus Itävallan Mariazellista

Kahdeksan keski-eurooppalaisen piispainkokouksen järjestämä yhteinen pyhiinvaellus Itävallassa sijaitsevaan Mariazell-nimiseen Neitsyt Marian pyhättöön keräsi yhteen toista sataa tuhatta uskovaa Bosnia-Herzegovinasta, Kroatiaa, Puolasta, Slovakiasta, Sloveniasta, Tsekin tasavallasta, Unkarista ja Itävallasta.

Piispainkokousten puheenjohtajat myös esittelivät monikohtaisen julistuksen, jossa esitetään erityisiä haasteita tämän päivän uskoille.

Pyhän isän edustajana pyhiinvaelluksen päätösmessun vietti Vatikaanin valtiosuhteeri, kardinaali Angelo Sodano. Hän korosti tapahtuman luonnetta kiitosjuhlanä “uudelleen saadun uskonnollisuuden lahjan” puolesta. Kiitos kuuluu Kristukselle, joka “oli ylläpitänyt (itäisen) Keski-Euroopan paikalliskirkot elossa vainojen aikoina”.

Julistuksessaan piispat korostavat mm. seuraavia tehtäviä:

Antakaa ihmisten nähdä Kristus: Monet eurooppalaiset eivät vielä tunne Kristusta, tai tuntevat hänet vain pintapuolisesti. Siksi uskovia kehoitetaan olemaan todellisia lähetyshenkisiä kristittyjä.

Opetelkaa rukoilemaan, ja opettakaa rukoilemaan: Seurakuntien ja yhteisöjen on yhä paremmin oltava todellisia rukouksen kouluja.

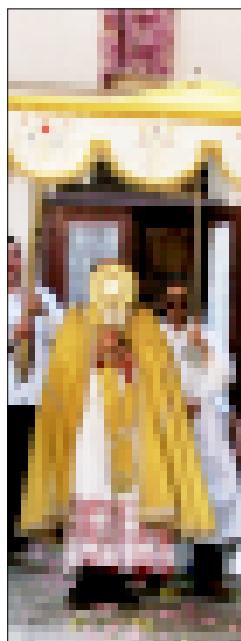
Näyttäkää uskon tuntekset: Kristillisten tunnusten kuiten krusifiksin täytyy olla esillä niin yksityisessä kuin julkisessakin elämässä.

Säilyttäkää sunnuntai kulttuuri: Sunnuntai on juhlan päivä Jumalan edessä ja Jumalan kanssa sekä perheen päivä.

Suojelkaa ja edistäkää elämää: Uskovia kehoitetaan kiinnittämään erityistä huomiota avioliiton ja perheen merkityseen yhteiskunnan ja kirkon perusosina.

Julistus luettiin kaikissa kahdeksan piispainkokouksen alueiden kirkoissa heluntaina.

KATT/ZENIT

Corpus Christi

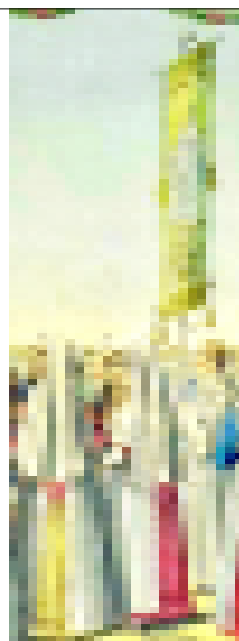
Juhlamessu ja kulkue /
Solemn Mass and Procession

Sunnuntaina / Sunday
13.6. klo/at 10.30

(ei muuta aamumessua / no other morning Mass)

Pyhän Henrikin katedraalissa /
In St. Henry's Cathedral

Tervetuloa / Welcome!

Paavi tervehti Rooman juutalaisyhteisöä

Paavi Johannes Paavali II lähetti viestin Rooman juutalaisyhteisölle tämän viettäessä synagogansa 100-vuotissääntöjuhlaa toukokuun lopussa. Viestissä pyhä isä muisteli omaa vierailuaan synagogassa 1986 ja korosti sovituksen merkitystä ja ajankohtaisuutta kaikkien "Abrahamin poikien kesken - kristittyjen, juutalaisten ja muslimien". Paavia juhlistuksissa edustivat kardinaalit **Camilo Ruini** ja **Walter Kasper**.

Paavin mukaan katolinen kirkko on tuominnut antisemitismien kaikissa sen ilmenemismuodoissa "selvästi ja lopullisesti" ja kutsunut kristittyjä ja juutalaisia läheiseen sietiisiin.

Pyhä isä pyysi viestissään myös muistamaan "kaikkia niitä kristittyjä, jotka toimivat rohkeasti, myös Roomassa, auttaakseen vainottuja juutalaisia" maailmansodan aikana. Hän painotti erityisesti Pyhän istuimen toimintaa juutalaispakoisten suojelemisessa puolustaan näin edeltäjänsä paavi Pius XII:n ansiokasta työtä.

Paavin viestiin sisältyi myös harras rukous rauhan puolesta Pyhällä maalla. Tunteenomaisesti hän pyysi lopettamaan väkivaltaisuuksia, joiden seurauksena "niin suuri määrä viatonta ihmisverta on vuodatettu".

KATT/CWNews

Pyhän Franciscus Assisilaisen basilika 750 vuotta

Assisin fransiskaanelijet ovat juhlistaneet Pyhän Franciscus Assisilaisen basilikan valmistumisen 750-vuotisjuhlaa viisipäiväisellä rukous- ja musiikkitapahtumalla toukokuussa. Basilikan vihkimisen suoritti paavi Innocentius IV jo vuotta aikaisemmin eli vuonna 1253, jolloin hän toivoi sen kiinnostavan "nuoria ihmisiä evankelisiin ja fransiskaanelisiin arvoihin".

KATT/ZENIT

Kuusi uutta pyhimystä

Paavi Johannes Paavali II julisti toukokuun puolivälissä kuusi uutta pyhimystä. Uudet pyhimykset mukaan lukien paavi on nyt kanonisoinut 483 pyhää.

Nyt pyhäksi julistettiin seuraavat autuaat: Aloisius Orione FDP (1872-1940), Hannibal Maria di Francia RCI (1851-1927), Josef Manyanet y Vivès SF (1833-1901) ja Paula Elisabeth Cerioli ISF (1816-1865), sekä Nimatullah Kassab Al-Hardini OLM (1808-1858) ja Gianna Beretta Molla (1922-1962).

KATT/KI

Baltian maiden nuntius mukana pyhiinvaelluksella Suomessa

Baltian maiden apostolinen nuntius, arkkipiispa **Peter Zurbriggen**, johti kesäkuun alussa virossa toimivien sääntökuntasisarten pyhiinvaellusta Suomeen. Pyhiinvaellukselle osallistui nuntiuksen lisäksi kolmisenkymmentä sisarta sekä monsignoret **Philippe Jourdan** ja **Daniel Balvo**.

Pyhiinvaelluksen ensimmäinen etappi oli pyhän Henrikin relikki Pyhän Henrikin katedraalin alttarissa. Nuntiuksen viettämään kauniiseen, laulettuun latinankieliseen messuun osallistui myös Helsingin piispa **Józef Wróbel SCJ**.

KATT

(Kuva etukannessa.)

Rapport om Östeuropeiska martyrer

Kongregationen för östkyrkorna publicerade i mars en skrift, Tro och martyrer, som dokumenterar förföljelse av katoliker av österländsk rit i Ukraina, Rumänien, Slovakien och Rutenien.

Skriften utgår från ett seminarium 1998 som handlade om förföljelse av österländska katoliker under 1900-talet, uppger nyhetsbyrån *Catholic World News*. I synnerhet uppmärksammas de lidanden som katoliker med bysantinsk rit utsattes för under kommunismen.

KATT/KM

EU-enhet kräver kristna värderingar

Dagen efter det att tio nya länder anslutit sig till EU välkomnade påven **Johannes Paulus II** utvecklingen och sade att han hoppades att den politiska integrationen på kontinenten delvis ska grundas på kristna värden. Det rapporterar nyhetsbyrån *Zenit*.

"Om de europeiska folkens enhet ska bestå, kan den inte bara vara ekonomisk och politisk", sade påven inför 20.000 pilgrimer på Petersplatsen.

"Bara ett Europa som inte förkastar sina kristna rötter kan ta sig an det tredje årtusendets stora utmaningar: fred, dialog mellan kulturer och religioner, och att värna skapelsen.

KATT/KM

Bistånd från påven

Under förra året delade **Johannes Paulus II**:s pävliga råd "Cor Unum" ut 6.482 miljoner dollar i bistånd. Pengarna gick till katastrofjälp och längre projekt för att ge stöd till svaga grupper. Enligt Vatikanen kommer pengarna från enskilda troende, församlingar, stift och religiösa institutioner världen över. Totalt donerade det pävliga rådet 1.680 miljoner dollar till biståndsprjekt i 33 länder och till akutbistånd i 23 länder. Resten av pengarna gavs till två fonder som påven grundat, och som stöder utveckling i Västafrika respektive Latinamerika.

KATT/KM

Hiippakunnan talous 2003

Joka toinen euro ulkomailta. Tulot kattoivat 92% menoista, eli hiippakunnan varat laskivat edelleen. Seurakuntalaisten tuki vaihtelee seurakunnasta toiseen.

Hiippakunnan taloustoimistossa on laadittu koko hiippakuntaa käsittelevä tulojen ja menojen laskelma. Arvopapereista saadun tuoton noususta johtuen tulos oli parantunut verrattuna vuoteen 2002. Jokaisesta kulutamastamme eurosta oli 47 senttiä tullut ulkomailta. Kolehdit ja seurakuntalaisten vapaaehtoiset lahjoitukset olivat noin 198.600 euroa (2002: 170.800). Ne riittivät kattamaan noin kolmanneksen seurakuntien menoista, mikä oli hieman yli puolet seurakuntien käyttömenoista. Tiettyyn rajoitettuun käyttötarkoitukseen, kuten esim. rakennusremonttiin, saatuja lahjoituksia ei otettu huomioon tuloina tai menoina. Hiippakunnan palkkamenot olivat viime vuonna 243.000 euroa (2002: 224.000) johtuen ennen kaikkea henkilökunnan tilapäisestä kasvusta. Kokonaismenojen määrä oli viime vuonna edellisvuoden tasoa eli noin 1,1 miljoonaa euroa. Tulot riittivät kattamaan 92% menoista (2002: 78%). Tämän tuloslaskelman mukaan hiippakunnan varat ovat edelleen laskeneet viime vuonna, vaikka lasku oli vain noin kolmasosa vuoden 2002 laskusta. Hiippakunnan talous on edelleenkin haavoittuva ja jonkin verran epävakaa.

Seurakuntien (ja keskuksien) tilanne

Seurakuntien tilanne on parempi kuin hiippakunnan keskuksien eli Katekeettisen keskuksen, Katolisen tiedotuskeskuksen sekä Stella Marisin, joita seurakunnat kuitenkin hyödyntyvät suuresti. Sama koskee pappien ylläpitoa, koska jokainen seurakunta saa kirkkoherran (ja kappalaisen) ylläpidon tueksi n. 5.500 euroa vuodessa. Kun tämä otetaan huomioon, on seitsemästä seurakunnasta aidoisti omavarainen ainostaan Pyhän Henrikin seurakunta, kiitos testamenttilahjoituksen. Maimittu kolehtien ja lahjoitusten nousu 170.800 eurosta 198.600 euroon johtuu melkein kokonaan Pyhän Olavin seurakunnan saamasta suuresta lahjoituksesta. Mainittakoon, että Pyhän ristin seurakunnassa on perustettu remonttirahasto, jossa oli vuoden vaihteessa muutama tuhat euroa. Katolinen tiedotuskeskus, Katekeettinen keskus ja Stella Maris olivat ulkomaisten avustusten turvin tasapainossa. Niiden yhteenlasketut omat tulot (ylivoimaisesti Stella Maris) kattoivat vajaat 40% menoista.

Muut mainitsemisen arvoiset asiat

Tällä hetkellä hiippakunnan tuloslaskelma yhdistetään 11 erillisestä kirjanpidosta (4 hiippakunnallista kirjanpitoa ja 7 seurakuntaa). Hiippakunnan kirjanpitoa kehitetään ja yhtenäistämään on perustettu työryhmä, jotta voitaisiin vastata 1.8.2003 voimaan astuneen uuden uskonnonvapauslain vaatimuksiin. Tarkoituksena on ottaa uusi järjestelmä käyttöön, ainakin osittain, ensi vuoden alusta. Seurakuntien tietynasteista itenäisyyttä ei ole tarkoitettu muuttamaan. "Konsernitilinpäätöksen" eli yhteenvedetyn kirjanpidon ulkopuolella ovat edelleen Ekumeeninen keskus, Opus Dein prelaatu, Studium Catholicum ja kaikki muut katoliset yhdistykset, järjestöt ja ryhmät sekä sääntökunnat, pyhitetyt elämäntyöt ja ritarikunnat. Vuoden alussa käynnistettiin talousneuvoston ja pappineuvoston konsultointi- ja neuvotteluprosessi päämääränä parantaa rakenteellisesti hiippakunnan taloudellista tilannetta. Prosessin loppuvaiheena ennen täytäntöönpanoa kuunnellaan hiippakunnan pastoraalineuvoston mielipidettä syksyllä pidettävässä kokouksessa.

11.5.2004
RUDOLF LARENZ
HIIPPAKUNNAN EKONOMI

Sunnuntait ja juhlapyhät

13.6. kirkkovuoden 11. sunnuntai; KRISTUKSEN PYHÄN RUU-
MIIN JA VEREN JUHLA, juhlapyhä (III)

1L 1 Moos. 14: 18–20
Ps. 110: 1, 2, 3, 4. Ks 4bc
2L 1 Kor. 11: 23–26
Ev. Luuk. 9: 11b–17

18.6. perjantai, JEESUKSEN PYHÄ SYDÄN, juhlapyhä

1L Hes. 34: 11–16
Ps. 23: 1–2, 3, 4, 5, 6. Ks 1
2L Room. 5: 5b–11
Ev. Luuk. 15: 3–7

20.6. KIRKKOVUODEN 12. SUNNUNTAI (IV)

1L Sak. 12:10–11
Ps. 63:2,3–4,5–6,8–9. Ks vrt. 2ab
2L Gal. 3:26–29
Ev. Luuk. 9:18–24

24.6. torstai, PYHÄN JOHANNES KASTAJAN SYNTYMÄ, juh-
lapyhä

1L Jes. 49: 1–6
Ps. 139: 1–3, 13–14, 15. Ks 14a
2L Apt. 13: 22–26
Ev. Luuk. 1: 57–66, 80

27.6. KIRKKOVUODEN 13. SUNNUNTAI (I)

1L 1 Kun. 19: 16b, 19–21
Ps. 16: 1–2a+5ac, 7–8, 9–10, 11. Ks 5b
2L Gal. 5: 1, 13–18
Ev. Luuk. 9: 51–62

[Tänään kerätään kolehti Pyhän istuimen hyväksi.]

29.6. tiistai, PYHÄT APOSTOLIT PIETARI JA PAAVALI, juhla-
pyhä

1L Apt. 12: 1–11
Ps. 34: 2–3, 4–5, 6–7, 8–9. Ks 5b
2L 2 Tim. 4: 6–8, 17–18
Ev. Matt. 16: 13–19

4.7. KIRKKOVUODEN 14. SUNNUNTAI (II)

1L Jes. 66: 10–14c
Ps. 66: 1–3a, 4–5, 6–7a, 16+20. Ks 1
2L Gal. 6: 14–18
Ev. Luuk. 10:1–12,17–20, tai 10:1–9

11.7. KIRKKOVUODEN 15. SUNNUNTAI (III)

1L 5 Moos. 30: 10–14
Ps. 69:14+17,30–31,33–34,36ab+37. Ks 33
2L Kol. 1: 15–20
Ev. Luuk. 10: 25–37

18.7. KIRKKOVUODEN 16. SUNNUNTAI (IV)

1L 1 Moos. 18: 1–10a
Ps. 15: 2–3a, 3bc–4ab, 5. Ks 1a
2L Kol. 1: 24–28
Ev. Luuk. 10: 38–42

25.7. KIRKKOVUODEN 17. SUNNUNTAI (I)

1L 1 Moos. 18: 20–32
Ps. 138: 1–2a, 2b+3, 6–7ab, 7c–8. Ks 3a
2L Kol. 2: 12–14
Ev. Luuk. 11: 1–13

1.8. KIRKKOVUODEN 18. SUNNUNTAI (II)

1L Saarn. 1:2, 2:21–23
Ps. 90: 3–4, 5–6, 12–13, 14+17. Ks 1
2L Kol. 3: 1–5, 9–11
Ev. Luuk. 12: 13–21

8.8. KIRKKOVUODEN 19. SUNNUNTAI (III)

1L Viis. 18: 6–9
Ps. 33: 1+12, 18–19, 20+22. Ks 12ac
2L Hepr. 11:1–2,8–19, tai 11: 1–2,8–12
Ev. Luuk. 12:32–48, tai 12:35–40

Rukouksen apostolaatti

Me rukoilemme ...

Kesäkuu

Etä kaikki kristityt kasvaisivat tietoi-
suuteen omasta ja yhteisestä velvollisuu-
destaan todistaa Jumalan rakkaudesta ih-
miskuntaa sekä jokaista miestä ja naista
kohtaan.

Etä uskonnonvapautta – joka on ih-
miskunnan perusoikeus – kunnioitettai-
siin yhä laajemmin Aasian maissa.

Heinäkuu

Etä kaikkia lomalla olevia tuettaisiin
uudelleen löytämään Jumalassa sisäinen
rauha ja avautumaan lähimmäisten rakas-
tamiselle.

Etä nuorten paikalliskirkkojen maal-
likerit saisivat lisää vastuuta ja heitä kan-
nustettaisiin evankelioimaan.

Elokuu

Etä Euroopan unioni ymmärtäisi,
miten se voisi saada uutta ravintoa kris-
tillisestä perinnöstä, joka on olennainen
osa sen kulttuuria ja historiaa.

Etä yhteys ja yhteistyö lähetystyötä
aktiivisesti tekevien tahojen kesken kas-
vaisi.

Böneapostolatet

Vi ber ...

Juni

Att alla kristna blir mera medvetna
om sitt eget och sin församlings ansvar
att vittna om Guds kärlek till mäns-
kligheten och till varje man och kvinna.

Att religionsfriheten - en grundläggande
mänsklig rättighet - möts av växande
respekt, särskilt i länderna i Asien.

Juli

Att alla som nu har semester, under
denna tid kommer till vila och inre har-
moni så att de med större öppenhet och
kärlek kan möta sina medmänniskor.

Att lekmännen i de unga kyrkorna blir
beredda att ta ett större ansvar för evan-
gelisationen.

Augusti

Att Europeiska Unionen kan hämta
idéer och inspiration från det kristna ar-
vet, som har varit en betydande del av
ländernas kultur och historia.

Att enigheten och samarbetet växer
mellan dem som aktivt arbetar i missio-
nens tjänst.

Kristi Lekamens Dag 13.6.: *Adoro te devote - Herre, dig jag tillber*

Herre, dig jag tillber fast fördold du är
under tecknens slöja är du verkligt här.
Helt jag vill mig viga här och nu åt dig,
som i tro jag skådar. Allting tillhör dig.

Känsel, smak och ögon intet här förmår.
Men min tro bekänner det jag ej förstär.
Vad du sagt, det tror jag, helt och fullt och visst
och ty ditt ord är sanning, Herre Jesus Krist.

Korset för oss dolde din gudomlighet.
Här är du ej synlig i din mänsklighet.
Ändå ser min tro dig såsom Gud och man,
och jag ber med samma bön som rövaren.

Utan att som Tomas röra dina sår
tror jag: du är nära fast jag ej förstär.
Gör min kärlek större, stärk mig i min tro,
lär mig hoppas mera på ditt löfordsord.

Helga minnesmåltid! När med vin och bröd
här jag firar minnet av hans offerdöd
får jag se och smaka Herrens ljulvighet.
Må mitt liv bli helgat av hans helighet.

Med en moders ömhet, Herre Jesus god,
rena du mitt hjärta i ditt eget blod.
Hela världens ondska kunde avtvädd bli
av en enda droppe, och var själ bli fri.

Jesus, som jag skådar fast fördold du är.
Hör min längtans böner som jag frambär här.
Låt mig en gång se dig i din härlighet
och dig saligt smaka i all evighet. Amen.

ST. THOMAS AV AQUINO

**Kristus on tämän perheen pää, jokaisen
keskustelun salainen kuuntelija,
jokaisen aterian näkymätön vieras.**

AUTUAS TERESA KALKUTTALAINEN

Sommaren förer sankt Urban, hösten sankt Symforian

Jag vet inte var denna gamla ramsa, som jag satt som rubrik, egentligen hör hemma, men jag misstänker att den är från Bondepraktikan. Bondepraktikan är en handbok för bönder, utgiven i Tyskland 1508 och senare översatt till danska och svenska. Den ger bl.a. goda råd om huru man kan förut säga vädret under olika årstider. Den lär t.ex. vilka slutsatser man av vädret under de tolv dagarna mellan jul och trettondagen kan dra om vädret under det begynnande årets 12 månader. Därför tycker jag att denna ramsa troligen kommer ur den boken.

I ramsan är det fråga om två helgon: den helige Urbanus vars festdag är den 25. maj (han finns fortfarande på den dagen i vår almanacka) medan den helige

Symforian, festdag 22. augusti fått ge vika för Ivar i almanackan. Men vilka var dessa herrar? Trots att jag hört ramsan allt sedan min barndom och litet undrat över dem, var det faktiskt först i år som jag gjorde mig besväret att slå upp dem.

Den helige Urbanus var född i slutet av 100-talet. Han var påve från 222 till 230 då han led martyrdöden. Han var den påve som döpte den heliga Cecilia make och sväger och troligen led dessa tre unga kristna och han martyrdöden i samma förföljelse.

I Syd- och Mellaneuropa ses han som vinodlingens skyddspatron; hans fest infaller mitt under vinblomningen. Norr om vindstrikten är han patron för jordbruket, Man ansåg att vårsådden skulle vara klar till

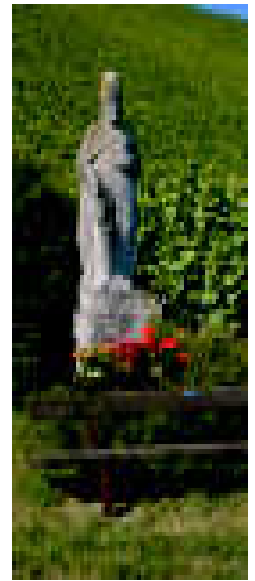
hans festdag.

Den helige Symforian är samtida med Urbanus, född i slutet av 100-talet, död rätt tidigt på 200-talet. Han var hemma från en ort i det romerska Gallien, det nuvarande Autun. Han var en ung man, född kristen, som inte kunde hålla sig tyst när staden firade avguden Cybele, utan uttryckte sig hänfullt om hennes staty. Han häktades och fördes inför domaren. Denne försökte dels med övertalningar och dels genom att låta gissla honom få den unge mannen att bränna rökelse för Cybele, men Symforian vägrade. Då dömdes han att halshuggas. Då han fördes ut ur staden för att avrättas, ropade hans mor till honom från stadsmuren: "Min son, min son, kom ihåg det eviga livet. Lyft dina blickar mot

himlen och skåda honom som härskar där. Du blir inte berövad livet, utan det förvandlas till något bättre." Fast i sin tro på Kristus erbjöd han sin hals åt bödeln.

Jag har inte hittat någon förklaring på hans betydelse för hösten och dess väder. I och för sig säger den gamla ramsan ingenting om huru och till vad dessa helgon för respektive årstider. Därför blir den, uttryckt ur sitt sammanhang snarast en kuriositet. Men helgonen har sin plats vid sommarens och höstens början och man kan nog fortfarande ha skäl att be om deras förbön för gott väder men komma ihåg att det inte alltid betyder det solsken som stadsborna hoppas på.

MÄRTA AMINOFF

Den helige Urbanus

Paul Murphy – Jeesuksen sotilas

Paul Murphy syntyi suureen katoliseen perheeseen Chicagossa. Perheessä vallitsi ilo, ja se oli myös hänen tunnusmerkkinsä koko elämänsä ajan.

Paul Murphy oli arkkitehti. Laivastoupseerina hänet kuitenkin kutsuttiin asepalvelukseen 1960-luvun alussa. Hän pöveli isänmaataan yhdessä insinöörien kanssa. Tämän jälkeen hän palasi siviiliammattiinsa jatkaen arkkitehdin työtään.

Paul oli pitkä ja komea meriupseerin asussa, jossa hän saapui Phoenixiin, Arizonaan, suorittamaan Cursillo-kurssin (kolmipäiväisen retretin, jonka aikana selvitetään omaa kutsumusta). Vuosi oli 1965, ja Paulin elämä oli muuttuva radikaalilla tavalla. Miles Jesu -liikkeen perustaja ja johtaja, isä Alphonsus Duran huomasi pian, että Paulissa oli jotakin erikoista. Hän uskoi, että Jumala halusi Paulilta jotakin erikoista. Isä Duran koki jotakin, mitä hän ei koskaan aikaisemmin ollut tehnyt. Kuten pyhä Frans Salesilainen aikoinaan koki eli pyhä Jeanne Francoise de Chantalia, niin isä Duran nyt kysyi Paulilta: "Haluatko todella tehdä Jumalan tahdon?" Paul vastasi: "Tahdon." Isä Duran kysyi vielä: "Eikä väliä, mitä?" Paul jatkoi: "Ei väliä, mitä."

Silloin isä Duran sanoi: "Jumala tahtoo, että sinusta tulee pappi." Hän tiesi, että Paulin kaksoisveli Jim oli

"Me emme kuulleet hänen saarnaaja, mutta kohtasimme ne hänen omassa elämässään. Minuun vaikutti hänen rauhantajunsa: hänen sielunrauhansa, sydämenrauhansa, se, että hän täydellisesti hyväksyi Jumalan tahdon. Minuun vaikutti hänen yksinkertaisuutensa. Ennen kaikkea minuun kuitenkin vaikutti hänen uskonsa." - Phoenixin piispa Edward A. McCarthy'n puheesta Paul Murphys hautajaismessussa helmikuussa 1976.

pappi ja ettei Paul halunnut tulla papiksi. Isä Duran jatkoi: "No, jos siis todella haluat tehdä Jumalan tahdon, pakkaa tavarasi vielä tänään ja huomenna aamulla lähdet seminaariin." Paul vastasi: "Teen niin." Isä Duran kysyi: "Pidätkö siitä?" Paul kielsi. Isä jatkoi: "Miksi sitten tahdon tehdä niin?" "Koska se on Jumalan tahto. En aio tehdä omaa tahtoani, vaan Jumalan tahdon", Paul vastasi.

Myöhemmin isä Duran sanoi Paulille: "Paul, pappeus ei ole Jumalan tahto si-

nulle. Jumala tahtoo, että sinä menet naimisiin ja perustat kunnan katolisen perheen." Paul sanoi jälleen: "Teen niin." Ja isä kysyi: "Tahdotko sitä?" "Toki", Paul vastasi. Mutta isä kysyi vielä: "Miksi sitten teet niin? Siksi, että pidät siitä, vai siksi, että se on Jumalan tahto?" Paul vastasi rehellisesti: "Aion tehdä sen, koska se on Jumalan tahto. En aio tehdä omaa tahtoani vaan Jumalan tahdon." Isä Duran teki vielä useita muitakin kokeita, aina samalla tuloksella. Paul vastasi aina samaan, piti hän siitä tai ei: hän tekisi Jumalan tahdon.

Kaiken tuon jälkeen isä Duran sanoi lopulta: "Ei, Paul, Jumala tahtoo sinun olevan arkkitehti, niin kuin oletkin, mutta sinun täytyy omistautua hänelle täydellisesti ja kokonaan: köyhyyden lupauksen kautta, antamalla pois kaikki, mitä omistat; puhtauden lupauksen kautta, antamalla sydämesi Herralle ja hänen Äidilleen; ja kuuliaisuuden lupauksen kautta, antamalla tahdoti." Silloin tuo suurikokoinen laivaston luutnantti purskahti itkuun. Hän oli vihdoin ymmärtänyt, mikä oli hänen kutsumuksensa!

Tuona sunnuntaina Paul Murphy löysi kutsumuksensa. Maanantaiksi hänellä oli lentolippu Chicagoon, jossa hänen oli seuraavana torstaina tarkoitus mennä kirkkoihin. Paul tiesi nyt, mikä hänen oikea kutsumuksensa

oli, mutta hänen oli vaikea kertoa siitä hänen tyttöystävälleen. Yllättäen tämä kuitenkin sanoi: "Tiesin aina, että sinussa on jotakin erityistä, ja olen iloinen, että löysit oman kutsumuksesi. Rukoile, että minäkin löydän omani."

Paul toteutti yhdeksän vuoden ajan kutsumustaan konsekkroituna, arkkitehtina, joka on antanut lupauksensa. Vain harvat arvasivat tämän salaisuuden. Yrityksensä oli hänen lisäksään vain hänen esimiehensä, jonka kanssa hän jakoi työhuoneen tämän kotitalossa. Viidessä vuodessa firma oli kasvanut viisinkertaiseksi. Sillä oli seitsemän arkkitehtia, oma rakennus ja paksu pankkitili. Sekä Paulin esimies että hänen hengellinen neuvonantajansa todistavat, että asiakkaiden saaminen ammattitaitoisuudesta ja häntä leimanneesta rauhan ja ilon hengestä. Lyhyen elämänsä aikana Paul ehti rakentaa useita taloja ja joitakin kirkkoja. Hän ei ollut vain hengellisesti syvälinen kristitty vaan myös työssään todellinen ammattilainen.

Sairautensa aikana elämänsä lopulla Paul Murphy osoitti suurta rakkautta ja voimaa kärsimyksessä. Kun Paul vaipui koomaan, lääkäri kysyi Don Murphyltä, Paulin veljeltä, ja isä Duranilta, oliko Paul koskaan katkera sairaudesta. Molemmat vastasivat kieltävästi.

Kuultuaan sairaudestaan Paulista tuli hyvin tyyni. Hän uhrasi ja rukoili entistä enemmän. Hän oli valmis auttamaan kaikessa, missä pystyi. Hän oli rauhassa Jumalan tahdon kanssa.

Paulin hautajaismessun vietti Phoenixin piispa avustajinaan 14 pappia ja diakonia. Paikalla oli paljon ihmisiä. Paul Murphy oli kuitenkin vain mies, joka seurasi Jumalan osoittamaa suunnitelmaa, mutta niin kauniilla tavalla, että hän innoitti monia ihmisiä ympärillään. Hautajaismessu oli hyvin arvokas, ja Paul muistetaan aina todellisena Jeesuksen sotilaana: iloisena, nöyränä, lahjakkaana ja avuliaana.

Kulttuurisammene urheilijat, seksikkäät mallit ja näyttelijät ovat nuorisomme sankareita ja roolimalleja. Valtaosa näistä "tähdistä" elää tavalla, joka on masentava, surullinen ja usein vieläpä keinoitekoisten aineiden, fyysisen intohimon ja yleisen mielipiteen muokkaama. Nuoret tarvitsevat esimerkiksi, joka on nuori niin kuin hekin, täynnä iloa, ja jonka elämässä oli sankarillisia hyveitä, esimerkiksi puhtautta. Paul kuoli neitsyenä.

Jos haluat saada lisää tietoja hänestä, voit pyytää pienen kirjasen täältä: Miles Jesu, Mannerheimintie 140 A 15, 00270 Helsinki GSM 040-8736408, email miles.jesu@catholic.fi

STEPHEN RYAN MJ

Autuas Isä Johannes García Méndez SCJ (1891-1936) Kirkon puolustaja ja marttyyri

Hiippakunta-pappina

Mariano García Méndez syntyi 25.9.1891 San Esteban de los Potosin kylässä Avilan maakunnassa vanhimpana Mariano García Hernándezen ja Emeteria Méndez Granden viidestätoista lapsesta. Vuonna 1902 hän meni hiippakunnan seminaariin ja 18.3.1916 hänet vihittiin papiksi. Vuodesta 1916 vuoteen 1925, lähes kymmenen vuotta hän toimi hiippakunnan palveluksessa ja huolehti useista seurakunnista.

Jo teologiaa opiskellessaan ja työskennellessään hiippakuntapappina hän jatkuvassa pyrkimyksessään täydellisyyteen yritti tulla sääntökuntalaiseksi. Vuonna 1914 hän meni seminaristiksi Avilan pyhän Tuomaan dominikaaniluostariin, mutta heikon terveytensä tähden hän ei saanut antaa luostarilupauksia. Vuonna 1922 hän teki uuden yrityksen liittymällä karmeliittoihin Larrea-Amorebietassa Biskajassa, mutta ei pystynyt tälläkään kertaa noudattamaan yhteisön ankaria sääntöjä.

Hän palasi takaisin hiippakunnan palvelukseen. Hän kärsi koko pappisuransa ajan pää- ja vatsa kivuista, jotka rajoittivat hänen sielunhoitajan työtänsä ja hänen sääntökuntaelämää kohtaan tuntemansa uskonnollisen kaipuun toteuttamista.

Sääntökuntapappina

Asevelvollisuuden suorittuaan hän kävi usein Madridissa, jonne hänen oli ilmoitauduttava reserviläiseksi. Samalla hän oppi tuntemaan sovitusjärjestelmän sääntökunnan, joiden kappelissa hän rukoili. Siellä hän myös tutustui Pyhän sydämen pappien sääntökuntaan. He kutsuivat itseään reparaatioisiksi eli sovituspapeiksi.

Sattumalta sirtasen luostarissa piti retrettiä saksalainen ryhmä ohjaajanaan isä Wilhelm Zicke, joka oli vähän aikaisemmin sääntökunnan perustajan isä Dehonin toimeksiannosta perustanut koulun Puente la Reinaan Navarroaan. Siitä lähtien isä García Méndez oli kirjeenvaihdossa isä Zicken kanssa, joka valmisti ja toasotti hänen tiensä yhteisön jäseneksi.

Vuosina 1925-26 hän

suoritti postulaatin ja novisiaatin Noveldassa Alicantesa isä Jos Goebelsin johdolla ja antoi ensimmäiset luostarilupaukset 31.10.1926. Sääntökuntanimikseen hän valitsi Juan Maria de la Cruzin, siis Ristin Johannes Marian, suuren espanjalaisen mystikon nimen, johon hän vielä liitti Jumalanäidin nimen.

Lyhyen aikaa hän toimi uskonnonopettajana Noveldassa, mutta osoittautui, että huolimatta laajoista teologisista tiedoistaan huolimatta hänellä ei ollut tarvittavia pedagogisia taitoja.

Vuonna 1929 hänet siirrettiin Puente la Reinaan Navarroon ja nimitettiin hengellisten virkojen vastuuhenkilöksi. Hänen tehtävään oli etsiä oppilaita, jotka halusivat tulla papiksi, ja ennen kaikkea kerjäläispappina hänen tuli hankkia avustuksia niitä varten, joiden perheillä ei ollut varaa kustantaa papiksi opiskelua. Tätä työntäyteistä mutta myös tuloksellista tehtävää hän ehti hoitaa seitsemän vuoden ajan.

Marttyyrikuolemaan

18.7.1936 Espanjassa alkoi sisällissota, joka kesti vuoteen 1939 päättyen viimein kenraali Francon puolueen voittoon. Sota oli hyvin julma, sillä sen molemmat osapuolet niin oikeistolaiset kansanmieliset kuin vasemmistolaiset republikaanit taistelivat äärimmäisen raain keinoin.

Kirkko tuki kansallismielisiä ja siitä syystä republikaanit puolestaan vainosivat sitä. Sota vaati 1,2 miljoonaa ihmishuonia, joista n. 750 000 siviiliä, yli 6 800 pappia ja sääntökuntalaisia ja 13 piispaa menetti henkensä. Noin 2 000 kirkkoa tuhottiin.

1.7.1936 isä Johannes matkusti Valencian läheltä Garaballaan Cuencaan lomalle silloiseen Pyhän sydämen pappien taloon. Republikaanien joukkojen lähestyessä 23.7. rehtori isä Cantó päätti lakkauttaa taloyhteisön ja papit piiloutuivat. Isä Johannes matkusti Valenciaan etsimään piilopaikkaa talon hyväntekijän rouva Pilarin luota.

Matkalla asemalta Rouva Pilarin luo kotiin Isä Johannes kulki ”de los Juanesin” eli molempien Johannesten kirkon ohii, joka sijaitsi kau-

pungin keskustassa vastapäätä pörssiä. Siellä hän näki järkytykseen ”kauhean näytelmän”, kuinka miehet ryöstivät kirkkoa lopuksi sytyttäen sen tuleen. Sen sijaan että olisi vaieten kulkenut ohi ilmaisi Isä Johannes selvästi vastalauseen kirkon polttamiselle. Kirkonpolttajien sanoessaan toisilleen, että ”Siinä varsinainen vanha kääkkä”, niin Isä Johannes vastasi: ”Ei! Minä olen pappi”. Miehet ottivat hänet heti kiinni ja veivät Modelon vankilaan Valenciaan.

Todistajat kertoivat hänen esimerkillisestä käyttäytymisestään pappina vankilassa. Hän jatkoi sääntökuntalaisen elämää, toimi sielunhoitajana ja valmistautui lähestyvään marttyyrikuolemaan. Kuukauden hän oli vangittuna. Myöhään 23. ja 24.8 välisenä yönä 1936 hänet ammuttiin yhdeksän muun vangitun kanssa Silan ja Picassentin kylien rajalla Valencian eteläpuolella Sarionin maatilalla. Seuraavana päivänä teloitettujen ruumiit haudattiin joukkohautaan Sillan hautausmaalla. 28.3.1940 isä Johannesen ruumiin jäännökset kaivettiin esille ja vietiin Valencian Pyhän sydämen pappien taloon säilytettäväksi. 1.4.1940 ruumis siirrettiin Valenciasta Puente la Reinaan Navarroon ja haudattiin mausoleumiin Pyhän sydämen pappien ylläpitämän koulun oppilaiden kappeliin.

Autuaaksi

Vuonna 1958 alkoivat Valencian hiippakunnassa tutkimukset autuaaksi julistamista varten. Itse prosessi vietiin onnistuneesti päätökseen Roomassa. 11.3.2001 paavi Johannes Paavali II julisti paavittensa ajan suurimman määrän marttyyreja autuaiksi, nimittäin José Aparicio Sanzin ja hänen 232 kumppaniaan, pappeja, sääntökuntalaisia, naisia, miehiä ja nuoria.

Heidän joukossaan oli myös pyhän sydämen pappi isä Mariano, Ristin Johannes Maria García Méndez SCJ. Hänen juhlaansa voidaan viettää vuosittain 22. päivä syyskuuta. Niin toteutui se, mitä autuas isä kirjoitti ollessaan vankilassa: ”Jumala olkoon ylistetty. Hän pitää meistä huolen. Häneen minä turvaan.

FRANS VOSS SCJ

Vuosilukuja autuaan isä Johannes García Méndezin elämästä

1891 Mariano García Méndez syntyi 25.9 San Esteban de los Potosissa Avilassa Espanjassa.

1916 hänet vihittiin papiksi 18.3 Avilassa ja jonka jälkeen hän toimi kymmenen vuotta sielunhoitajana Avilan hiippakunnassa.

1926 antoi 31.10 sääntökuntalupaukset Noveldassa Alacantessa ja hänestä tuli Pyhän sydämen pappi. Ensialkuun hän toimi uskonnonopettajana Noveldan koulussa.

1929 isä Mariano García Méndez toimi hengellisten virkojen vastuuhenkilönä Puente la Reina Navarrossa.

1936 matkusti hän heinäkuun alussa lomalle Garaballaan Cuencaan. 18.7 syttyi Espanjan sisällissota, jota hän pakeni Valenciaan. 24.7 hänet vangittiin, kun hän protestoi kirkon häväistystä vastaan. Yöllä 23.8 isä Mariano García Méndez ammuttiin yhdeksän muun vangin kanssa.

1940 hänen ruumiinsa vietiin Puente la Reinaan 1.4.

Rukous avun saamiseksi autuaalta ristin Johannes Marialta (1891-1939)

Kaikkivaltias Jumala ja meidän Isämme, sinä, joka olet suonut kirkkosi jäsenille todistamisen lahjan, suo autuaan ristin Johannes Marian esirukousten kautta meille armoa, että oppisimme häneltä anteliaisuutta ja omistaisimme elämämme kokonaan sinun valtakunnallesi edistämällä pappis- ja sääntökuntakutsuunsa ja palvelemalla sinun köyhiä ja vähäisimpiä ystäviäsi.

Samalla pyydämme sinulta nöyrästi armoa ... (lisää tähän oma toivomuksesi).

Pidä meidät aina sydämessäsi ja tee meistä rakkautesi uskollisia todistajia. Aamen.

Pyhän Marian seurakunta 50 vuotta! Tule syksyllä laulamaan CAM – kuoroon

Pyhän Marian seurakuntaan perustetaan juhluvuoden kunniaksi lapsikuoro nimeltään CAM-kuoro. CAM on lyhennys sanoista Con Amore Musica mikä tarkoittaa suurin piirtein ”rakkaudella musisoiden”. Nimen keksi aikoinaan edesmennyt isä Bert Bakker, CAM-kuoro oli nimittäin olemassa jo 1970-luvulla. Ehkä entisten CAM-kuorolaisten lapset nyt löytävät tien lapsikuoroon... Johtaja oli silloin - kuten nykyin - seurakunnan kanttori Ann-Catrin Wulff. Kuoroon voivat osallistua kaikki lukutaitoiset laulamisesta ja soittamisesta kiinnostuneet lapset. CAM-kuoron ensimmäinen tapaaminen on sunnuntaina 29.8. koululaisten messun jälkeen. Harjoitukset ovat sen jälkeen säännöllisesti kerran viikossa. Kuoroon voi ilmoittautua jo nyt kevyällä Ann-Catrinille, jonka löytää sunnuntaisin P.Marian kirkon urkuparvelta.

S:ta Maria församlingen 50 år! Kom med i CAM-kören på hösten!

Med anledning av S:ta Maria församlingens 50-års jubileum grundas en barnkör - CAM-kören - i församlingen. CAM är förkortningen av Con Amore Musica, som betyder ungefär ”musicera med kärlek”. Det var framlidne fader Bert Bakker som i tiderna hittade på namnet, för CAM-kören fanns redan på 1970-talet. Kanske forna CAM-koristers barn nu hittar vägen till barnkören... Dirigenten var då - liksom nu - S:ta Maria församlingens kantor Ann-Catrin Wulff. Alla läskunniga barn, som tycker om att sjunga och musicera kan delta i kören. CAM-körens första träff är söndag 29.8 efter skolmassan. Efter det hålls övningarna regelbundet en gång i veckan. Man kan anmäla sig till kören redan nu på våren. Dirigenten Ann-Catrin finns på söndagar på orgelläktaren i S:ta Maria kyrkan.

Vakio-ohjelmat

Helsinki

Pyhän Henrikin katedraaliseurakunta

Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki. Puh. 09-6824040, fax 09-6224618. Sähköposti henrik@catholic.fi.

La 17.40 vesper, 18.00 aattomessu; su 9.45 missa latina, 11.00 PÄÄMESSU, 12.30 eri kielisiä messuja ja perhemessu, 18.00 iltamessu. Ma, ke, pe, 18.00 messu; ti, to 7.30 messu. Ke 17.30 ruusukkorukous; pe 17.30 adoraatio. Ke, la 19.30 neokat. yhteisön liturgia. Rippiaika la 17.00-17.45 ja sopimuksen mukaan.

Pyhän Marian seurakunta

Mäntytie 2, 00270 Helsinki. Puh. 09-2411633, fax 09-2411634. Sähköposti maria@catholic.fi. Kotisivu maria.catholic.fi.

KESÄOHJELMA: Su 10.00 PÄÄMESSU suomeksi / kirkkokahvit; 18.30 iltamessu. Ke, pe 7.15 aamumessu; ti, to, la 18.30 iltamessu; (ti) 18.00 ruusukkorukous, (to) 18.00 adoraatio/vesper. Rippitilaisuus: (ti) ja (la) 18.00-18.30 tai sopimuksen mukaan. Kesällä ei ole messua klo 11.30!

Turku

Pyhän Birgitan ja autuaan Hemmingin seurakunta

Ursininkatu 15a, 20100 Turku. Puh. 02-2314389, fax 02-2505090. Sähköposti birgitta@catholic.fi. Kotisivu birgitta.catholic.fi

Su 9.15 morgonmässa på svenska (månadens sista söndag), 10.30 PÄÄMESSU 18.30 iltamessu englanniksi (kuukauden 2. su missa latina) ma, ke, pe, la 07.30 aamumessu ti, to 18.30 iltamessu to 18.00 adoraatio Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan.

Jyväskylä

Pyhän Olavin seurakunta

Jyrönkatu 36, 40100 Jyväskylä. Puh. 014-612659, fax 014-612660. Sähköposti olavi@catholic.fi. Kotisivu olavi.catholic.fi

Su 10.30 PÄÄMESSU ke 18.00 iltamessu. Tiedot muiden arkipäivien messuista puhelimitse ja kirkon ovelta. Rippitilaisuus sopimuksen mukaan. Messut Jyväskylän kirkossa yleensä: ma 18.00 (sisarten kappelissa), ti 7.00, ke 18.00, to 7.00, pe 7.00. Poikkeukset kirkon ilmoitustaululla.

Tampere

Pyhän ristin seurakunta

Amurinkuja 21 A, 33230 Tampere. Puh. 03-2127280, fax 03-2147814. Sähköposti risti@catholic.fi. Kotisivu www.kolumbus.fi/risti.

Su 10.00 ruusukkorukous 10.30 PÄÄMESSU ti, to 7.30 aamumessu ma, ke, pe 19.00 iltamessu ke 18.40 vesper la 8.30 messu. Rippitilaisuus ennen messuja ja sopimuksen mukaan.

Kouvola

Pyhän Ursulan seurakunta

Valimontie 1, 45100 Kouvola. Puh. 05-3711251. Sähköposti ursula@catholic.fi. Kotisivu www.sci.fi/~stan. Pankkiyhteys: Sampo 800015-1888441.

Su 11.00 (1., 2. ja 5. sunnuntai) tai 18.00 (3. ja 4. su) PÄÄMESSU kirkossa, to 18.00 iltamessu. Joka kuukauden 1. pe klo 18 messu ja adoraatio. Paaston aikana perjantaisin ristintien hartaus klo 18. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan. Kirkkoherra tavattavissa parhaiten torstaisin.

Oulu

Nasaretin pyhän perheen seurakunta

Liisantie 2, 90560 Oulu. Puh. ja fax 08-347834. Isä Paolon gsm 041-5731595. Sähköposti perhe@catholic.fi.

Su 11.00 PÄÄMESSU ma, ti, ke, pe 18.30 iltamessu ke, la 19.00 neokatekumenaalilyhteisön liturgia. Rippitilaisuus pe 17.30-18.30, puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan. Kirkko avoinna arkisin 10.00-12.00.

Kalenteri

Helsinki

Pyhän Henrikin katedraaliseurakunta

12.6. la 18.00 aattomessu
13.6. Kirkkovuoden 11. sunnuntai (Kristuksen pyhän ruumiin ja veren juhla): 10.30 päämessu ja kulkue (ei ole messua klo 09.45), 18.00 iltamessu
19.6. la 18.00 aattomessu
20.6. Kirkkovuoden 12. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 18.00 iltamessu
26.6. la 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
27.6. Kirkkovuoden 13. sunnuntai: 9.45 lat/esp, 11.00 päämessu, 18.00 iltamessu
3.7. la 18.00 aattomessu
4.7. Kirkkovuoden 14. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 18.00 iltamessu
10.7. la 18.00 aattomessu
11.7. Kirkkovuoden 15. sunnuntai: 9.45 lat/ranska, 11.00 päämessu, 18.00 iltamessu
17.7. la 18.00 aattomessu
18.7. Kirkkovuoden 16. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 18.00 iltamessu
24.7. la 18.00 aattomessu
25.7. Kirkkovuoden 17. sunnuntai: 9.45 lat/esp, 11.00 päämessu, 18.00 iltamessu
31.7. la 18.00 aattomessu
1.8. Kirkkovuoden 18. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 18.00 iltamessu
6.8. pe, Herran Kirkastuminen: 18.00 iltamessu
7.8. la 18.00 aattomessu
8.8. Kirkkovuoden 19. sunnuntai: 9.45 lat/ranska, 11.00 päämessu, 18.00 iltamessu
14.8. la, Marian taivaaseenottaminen: 18.00 iltamessu
15.8. Kirkkovuoden 20. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 18.00 iltamessu
21.8. la 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
22.8. Kirkkovuoden 21. sunnuntai: 9.45 lat/esp, 11.00 päämessu, 18.00 iltamessu

Kesäkuussa ja heinäkuussa ei vietetä messua diasporassa eikä sunnuntaisin klo 12.30 eri kielillä

Pyhän Marian seurakunta

12.6. la 18.30 aattomessu
13.6. Kirkkovuoden 11. su, Kristuksen ruumiin ja veren juhla: 10.00 päämessu, 18.30 iltamessu
18.6. pe 18.00 adoraatio, 18.30 Jeesuksen pyhän sydämen juhlamessu
18.6.-20.6. Köyliön vaellus
19.6. la 18.30 aattomessu
20.6. Kirkkovuoden 12. sunnuntai: 10.00 päämessu, 18.30 iltamessu
24.6. to pyhän Johannes Kastajan syntymä: 18.30 iltamessu
26.6. la: ei ole iltamessua!!!
27.6. Kirkkovuoden 13. sunnuntai: 10.00 päämessu, 18.30 iltamessu
29.6. ti tyhät apostolit Pietari ja Paavali, juhlapyhä: 18.30 iltamessu
2.7. pe 18.00 adoraatio, 18.30 Jeesuksen pyhän sydämen iltamessu (ei ole aamumessua!)

3.7. la 18.30 aattomessu
4.7. Kirkkovuoden 14. sunnuntai: 10.00 päämessu, 18.30 iltamessu
10.7. la 18.30 aattomessu
11.7. Kirkkovuoden 15. sunnuntai: 10.00 päämessu, 18.30 iltamessu
17.7. la 18.30 aattomessu
18.7. Kirkkovuoden 16. sunnuntai: 10.00 päämessu, 18.30 iltamessu
24.7. la 18.30 aattomessu
25.7. Kirkkovuoden 17. sunnuntai: 10.00 päämessu, 18.30 iltamessu
31.7. la 18.30 aattomessu
1.8. Kirkkovuoden 18. sunnuntai: 10.00 päämessu, 18.30 iltamessu
6.8. pe 18.30 Herran kirkastuminen, iltamessu (ei ole aamumessua!)
7.8. la Ekumeeninen vaellus Espoossa, 18.30 aattomessu
8.8. Kirkkovuoden 19. sunnuntai: 10.00 päämessu, 18.30 iltamessu

Turku

Pyhän Birgitan ja autuaan Hemmingin seurakunta

13.6. kirkkovuoden 11. su, Kristuksen pyhän ruumiin ja veren juhla: 10.30 juhlamessu, 18.30 Mass in English
20.6. kirkkovuoden 12. su: 10.30 päämessu, 13.00 messu Köyliön Kirkkokarilla, 18.30 Mass in English
27.6. kirkkovuoden 13. su: 10.30 päämessu, 18.30 Mass in English
4.7. kirkkovuoden 14. su: 10.30 päämessu, 18.30 Mass in English
11.7. kirkkovuoden 15. su: 10.30 päämessu, 18.30 Mass in English
18.7. kirkkovuoden 16. su: 10.30 päämessu, 18.30 Mass in English
25.7. kirkkovuoden 17. su: 10.30 päämessu, 18.30 Mass in English
1.8. kirkkovuoden 18. su: 10.30 päämessu, 18.30 Mass in English
6.8. pe, Herran kirkastuminen: 10.30 juhlamessu
8.8. kirkkovuoden 19. su: 10.30 päämessu, 18.30 Mass in English
14.8. la hiippakuntapäivä Stella Mariksessä
15.8. su, autuaan Neitsyt Marian taivaaseen ottaminen: 10.30 juhlamessu, 18.30 Mass in English
22.8. kirkkovuoden 21. su: 10.30 päämessu, 18.30 Mass in English
29.8. kirkkovuoden 22. su: 10.30 päämessu, 18.30 Mass in English

Miestenpiiri kokoontuu iltamessun jälkeen kuukauden ensimmäisenä tiistaina

Jyväskylä

Pyhän Olavin seurakunta

13.6. Kirkkovuoden 11. sunnuntai, Kristuksen pyhän ruumiin ja veren juhla: 10.30 päämessu ja adoraatio
18.6. pe Jeesuksen pyhä sydän; juhlapyhä: 18.00 messu ja adoraatio
20.6. Kirkkovuoden 12. sunnuntai: huom. aika 17.00 päämessu
24.6. to Pyhän Johannes Kastajan syntymä; juhlapyhä: ei ole messua Jyväskylässä (messu Tampereella klo 19.00)
27.6. Kirkkovuoden 13. sunnuntai: huom. aika 17.00 päämessu
4.7. Kirkkovuoden 14. sunnuntai: huom. aika 17.00 päämessu
11.7. Kirkkovuoden 15. sunnuntai: huom. aika 17.00 päämessu
18.7. Kirkkovuoden 16. sunnuntai:

Kalenteri

10.30 päämessu
25.7. Kirkkovuoden 17. sunnuntai:
10.30 päämessu
29.7. to pyhä Olavi, marttyyri; Jyväskylän Pyhän Olavin kirkossa juhlapyhä: juhllisesti vietämme sen sunnuntaina 1.8.
31.7. la 12.00 messu Olavinlinnan kappelissa Savonlinnassa / Holy Mass in the chapel of St. Olaf's Castle in Savonlinna
1.8. Kirkkovuoden 18. sunnuntai:
10.30 Pyhän Olavin srk:n suojelupyhimyksen messu
8.8. Kirkkovuoden 19. sunnuntai:
10.30 messu
15.8. Kirkkovuoden 20. sunnuntai, autuaan Neitsyt Marian taivaaseen ottaminen: 10.30 päämessu
22.8. Kirkkovuoden 21. sunnuntai:
10.30 päämessu
28.8. la lauantaikurssi, 12.30 pyhä messu
29.8. Kirkkovuoden 22. sunnuntai, kirkon vihkimisen vuosijuhla (siirretään päivästä 26.8.): 10.30 päämessu

Kirkkoherra lomalla 19.6.-16.7. Silloin ei ole messuja viikon aikana ja sunnuntaisin messu on klo 17.00. Häätä-papauksissa soittakaa ursuliinisarille 014-614659 tai Tampereelle 03-2127280.

Tampere

Pyhän ristin seurakunta

12.6. la 9.00 messu Lapualla, 12.00 messu Pietarsaaressa, 16.00 messu Vaasassa, 18.30 messu Kurikassa
13.6. Kirkkovuoden 11. sunnuntai, Kristuksen pyhän ruumiin ja veren juhla: 10.30 päämessu
18.6. pe, Jeesuksen pyhän sydämen juhlapyhä: 18.30 adoraatio, 19.00 juhlamessu
20.6. Kirkkovuoden 12. su: 10.30 päämessu
27.6. Kirkkovuoden 13. su: 10.30 päämessu
29.6. ti, pyhien apostolien Pietarin ja Paavalin juhlapyhä: 19.00 juhlamessu
4.7. Kirkkovuoden 14. su: 10.30 päämessu
10.7. la 9.00 messu Lapualla, 12.00 messu Pietarsaaressa, 16.00 messu Vaasassa, 18.30 messu Kurikassa
11.7. Kirkkovuoden 15. su: 10.30 päämessu
18.7. Kirkkovuoden 16. su: 17.00 päämessu
25.7. Kirkkovuoden 17. su: 17.00 päämessu
1.8. Kirkkovuoden 18. su: 17.00 päämessu
8.8. Kirkkovuoden 19. su: 10.00 päämessu

----- Diaspora -----
Kurikka (kysy kirkkoherralta) 12.6., 10.7. la 18.30
Lapua (kysy kirkkoherralta) 12.6., 10.7. la 9.00
Pietarsaari (Pyhän Mikaelin kappeli) 12.6., 10.7. la 12.00
Vaasa (ort. seurakunnan seurakuntasali) 12.6., 10.7. la 16.00

Kouvola

Pyhän Ursulan seurakunta

13.5. to 18.00 iltamessu

16.5. pääsiäisen 6. sunnuntai: 18.00 iltamessu
20.5. Herran taivaaseenastuminen, helatorstai: 11.00 päämessu
23.5. pääsiäisen 7. sunnuntai: 18.00 iltamessu
27.5. to 18.00 iltamessu
30.5. helluntaisunnuntai: 11.00 päämessu, seurakunnan nimikkojuhla, ensikokemuonio
3.6. to 18.00 iltamessu
4.6. kuukauden 1. pe: 18.00 messu ja adoraatio
6.6. su pyhän Kolminaisuuden juhlapyhä: 11.00 päämessu
10.6. to 18.00 iltamessu
13.6. su Kristuksen pyhän ruumiin ja veren juhla: 11.00 päämessu
17.6. to 18.00 iltamessu
18.6. pe 18.00 Jeesuksen pyhän sydämen juhlapyhä
20.6. kirkkovuoden 12. su: 11.00 päämessu
24.6. to 18.00 pyhän Johannes Kastajan syntymän juhlapyhä
27.6. kirkkovuoden 13. su: 11.00 päämessu
29.6. ti 18.00 pyhien apostolien Pietarin ja Paavalin juhlapyhä
1.7. to 18.00 iltamessu
2.7. kuukauden 1. pe: 18.00 messu ja adoraatio
4.7. kirkkovuoden 14. su: 11.00 päämessu
8.7. to 18.00 iltamessu
11.7. kirkkovuoden 15. su: 11.00 päämessu
18.7. kirkkovuoden 16. su: 11.00 Jumalan sanan liturgia
25.7. kirkkovuoden 17. su: 11.00 Jumalan sanan liturgia
1.8. kirkkovuoden 18. su: 11.00 Jumalan sanan liturgia
8.8. kirkkovuoden 19. su: 11.00 Jumalan sanan liturgia
15.8. kirkkovuoden 20. su: 11.00 Jumalan sanan liturgia
22.8. kirkkovuoden 21. su: 11.00 päämessu
26.8. to 18.00 iltamessu

----- Diaspora -----
Huom. Kesällä diasporassa ei ole messuja!

Kirkkoherra lomalla ja retretissä 12.7. - 19.08.

Oulu

Nasaretin pyhän perheen seurakunta

13.6. su, Kristuksen pyhän ruumiin ja veren juhla: 11.00 päämessu, 17.00 messu Rovaniemellä
20.6. kirkkovuoden 12. su: 11.00 päämessu, 17.00 messu Torniossa
24.6. to, pyhän Johannes Kastajan syntymä, 18.30 messu
27.6. kirkkovuoden 13. su: 11.00 päämessu, 17.00 messu Raahessa
29.6. ti, pyhä apostolit Pietari ja Paavali, juhlapyhä (velvoittava): 18.30 messu
4.7. kirkkovuoden 14. su: 11.00 päämessu, 17.00 messu Torniossa
11.7. kirkkovuoden 15. su: 11.00 päämessu
18.7. kirkkovuoden 16. su: 11.00 päämessu, 17.00 messu Torniossa
25.7. kirkkovuoden 17. su: 11.00 päämessu
1.8. kirkkovuoden 18. su: 11.00 päämessu, 17.00 messu Torniossa

----- Diaspora -----
Tornio 20.6., 4.7., 18.7., 1.8. klo 17.00

Raahe 27.6., klo 17.00
Rovaniemi 13.6., klo 17.00

TOIMISTOT

Katekeettinen keskus

Kuusitie 6, 00270 Helsinki. Puh. (09) 2416095, fax (09) 5885157. Sähköposti katekeesi@catholic.fi, kotisivu www.katekeettinenkeskus.fi

Lucia-puoti, Kuusitie 6. Avoimna vain ti/to klo 12.00 - 18.15

Katolinen tiedotuskeskus

Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki. Puh. 0208350751, fax 09-61294770. Sähköposti info@catholic.fi. www.catholic.fi

KESKUKSET

Ekumeeninen keskus

Myllyjärvi, 02740 Espoo. Puh. 09-8557148.
Messu talossa sunnuntaisin klo 11.00. Messun jälkeen kirkkokahvi. Ikonimaalausta torstaisin ja perjantaisin klo 10-15. Vierailut maanantaisin, tiistaisin, keskiviikkoisin ja lauantaisin klo 10-18.

Stella Maris

Sirkkoontie 22, 09630 Koijärvi. Puh. 019-335793, fax 019-335892.

Studium Catholicum

Ritarikatu 3b A, 00170 Helsinki. Puh. 09-660901, fax 09-68712244. Email: studium.catholicum@catholic.fi
Kirjasto on kiinni kesä-elokuun ajan.

Suomen Caritas

Maneesikatu 2A, 00170 Helsinki. Puh. 09-1357998, fax 09-68423140. Sähköposti info@caritas.inet.fi. www.caritasfinland.fi

TAPAHTUMIA

Maallikkofransiskaanit OFS

Kokoontumispaikka Pyhän Marian seurakuntasali, Mäntytie 2, 00270 Helsinki. EUFRA-teema on yhteinen kutsumus vuoropuheluun ja ykseyteen.

Kesäkaudella emme kokoontu.
3.-4.7. Kökarin seurakunnan järjestämä ekumeeninen fransiskaanin juhla.
25.7.-7.8. EUFRA 2004 -viikot Hopstenissa, Saksassa.
Torstai 16.9. yhteisön kokous klo 17.00.

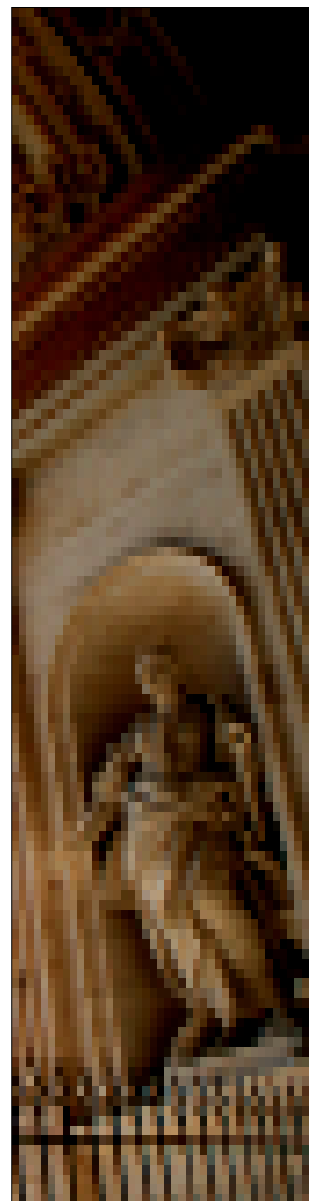
Rakkautta lähetyssisaret

Adoraatio maanantaisin klo 18.00 ja pyhä messu perjantaisin klo 18.00. Tervetuloa! Kaarikuja 2 K 60, Kontula, Helsinki. Puh. 09-3403795.

Teresa ry

Teresat kokoontuvat pääasiallisesti P. Marian seurakuntasalissa, Mäntytie 2, joka kuukauden 1. ja 3. tiistai. Ilta alkaa messun vietolla P. Marian kirkossa klo 18.30. Messua edeltää ruusukorokous klo 18.00 alkaen.

Teresa ry on Helsingin molempien katolisten seurakuntien yhteinen yhdistys. Toimimme pääkaupunkiseudulla Pyhän Henrikin ja Pyhän Marian seurakuntien karitatiivisen työn hyväksi järjestämällä myyjäisiä, joiden tuotosta luovutamme kirkkoherrojen jaetavaksi avustuksia vanhusten, sairaiden ja lasten tarpeisiin, sekä tuemme nuorten toimintaa.

Verbi Dei sono Schola cantorum

Gregoriaanista laulua häihin, hautajaisiin ja muihin tilaisuuksiin. Gregorian chant for weddings, funerals and other occasions.

Yhteys/Contact: Markus Mäkelä 040-7178833.

Seurakuntien ja yhdistysten ilmoitukset seuraavaan lehteen ajalle 6.8.-27.8. on toimitettava viimeistään 23.7. mieluiten sähköpostitse osoitteeseen

info@catholic.fi

Säilytä aina tärkeästä aineistosta kopio itselläsi!

Märta Aminoffin tie vei Viipurista Munkkiniemeen Yli 80 vuotta yhdistystoimintaa

Märta Aminoff, viipurilainen helsingin munkkiniemessä. "Olen munkkiniemäläinen, mutta en helsinkiläinen!"

"1700-luvulta minulla ei ole mainittavasti muistojaa", avaa Märta Aminoff haastattelun hymyillen.

Muuten hänen elämänsä sitten kattaakin kaiken mahdollisen Suomen itsenäisyyden ajalta. Useimmat tuntevat Märtan Fides-lehden sivuilta ruotsinkielisistä pyhimyskertomuksista ja hartauksista. Kirjoittaminen on kuitenkin vasta myöhempää perua, sillä suuri osa ajasta on mennyt katolisessa yhdistystoiminnassa.

Tarina alkaa Viipurista, Märta Aminoffin kotikaupungista, jossa Märtan sisar **Britt-Marie** oli mennyt luokkatoverinsa kanssa messuun Pyhän Hyacinthuksen kirkkoon. Nuori nainen oli tuntenut sen heti omakseen – hän meni myöhemmin belgialaiseen augustinolaisuustariin – ja sisar kiinnostui myös. Aminoffiin sisarusten vanhemmat olivat ajankohdtaan nähden ennakkoluulottomia, mutta nuorella Mär-

talla ei silti ollut asiaa messuun ennen kuin täysi-ikäisenä.

"Panin kyllä hanttiin, sanoin ettei kotona voi rukoilla kun ovet olivat aina auki. Kävinkin vuosikaudet adoraatioissa ja kaksikymmenvuotiaana minut otettiin kirkkoon", Märta muistelee munkkiniemäläisen kerrostaloasuntonsa pöydän ääressä.

Isä Christiersonin "kouluun"

Märta Aminoff liittyi viimeisenä tulokkaana isä **Wilfried von Christiersonin** keskusteluryhmään. Ilmapiiiri oli inspiroiva, ja vaikka isä Christierson ei voinut kaikkien tietää vastausta, hänellä oli kyky löytää kysyjän taiteen sopiva kirja.

Tästä jo 1920-luvulla syntyneestä keskustelupiiristä kehittyi myöhemmin **Academicum Catholicum**. "Koulu" oli lajissaan tehokas, sillä ensin mukaan tulleista kahdesta nuorestamie-

hestä toisesta tuli katolilainen ja toisesta professori.

Sodan jälkeen Aminoffit muuttivat Helsinkiin, joka on siitä pitäen ollut myös Märtan kotikaupunki. Siinä määrin, kuin se viipurilaiselle on mahdollista.

"En ole helsinkiläinen, munkkiniemäläinen kyllä. Kun on pakosta tullut, niin

ei tänne juurru."

Partiosta Academicum Catholicumiin

Märta Aminoff alkoi sisarensa kanssa vetää katolisten partiotyttöjen toimintaa", Märta Aminoff sanoo.

"Mukana oli pari heidän

veljeäänkin. Useimmat olivat katolisen lastenkodin lapsia. Pian ajan vei kuitenkin Academicum Catholicum, jonka johtokuntaan jouduin."

AC onkin ollut Märta Aminoffin toiminnan päänäyttämö Juventus Catholican ohella, josta hän kasvoi hiljalleen ulos. Märta on ol-

Liturgiaa ja pyhimyksiä

Fides-lehden kirjoitusten perusteella uskoisi helposti, että pyhimykset ovat Märta Aminoffin erikoisalaa.

Erehdys. Varsinainen kiinnostuksen aihe on liturgia.

"Olen kiitollinen siitä, että Suomessa messu luetaan arvokkaasti ja kauniisti. Esimerkiksi Englannissa se voi olla aika pahan näköistä. Kävellään miten vain, elehditään miten vain, halutaan tehdä messu

hauskaksi...", Märta sanoo.

Mutta Vatikaanin toinen konsiili oli liturgiankin suhteen Märta Aminoffille kriisi.

"Se tuntui pahalta, karmalta pahalalta. Liturgia uudistui vähitellen, kun tekstejä käännettiin. Ensimmäinen pääsiäisyön liturgia ei tuntunut liturgialta ollenkaan. Itkin kun tulin sieltä. Vasta pääsiäismessu pelasti tilanteen. Mutta on siellä sellaista edelleen, mitä pidän epäonnistune-

na."

Myös kirkon oppi kiinnostaa, tottakai. Ja se, miten se on eletävä. Siinä kirkolliskokousta tulkittiin monella tavoin.

"Puhuttiin vatikaanin konsiilin hengestä, ja tuli sellainen tunne, että sillä voitiin perustella mitä vain. Viisas isä Bonduelle sanoikin, että ne, jotka eniten kirkolliskokouksen hengestä puhuvat, eivät tunnuta tietävän, mitä siellä kirjoitettiin."

lut AC:n johtokunnassa vaihtelevasti yli kolmen vuosikymmenen ajan, puheenjohtajana vuonna 1950 ja johtokunnan jäsenenä useaan otteeseen aina vuoteen 1984 saakka. Hän on ollut myös Pyhän Marian seurakunnan seurakuntaneuvoston sekä Teresa-yhdistyksen johtokunnan jäsen.

Varsinkin AC:n varhaisimmat vuodet olivat nykyperspektiivistä mielenkiintoista aikaa, sillä vaikka elämme voimakkaan kansainvälistymisen aikaa, olivat pohjoismaiset AC:t juuri 1940- ja 1950-luvuilla tiiviissä yhteydessä toisiinsa.

"Tanskan AC:n 50-vuotisjuhlatapaamisessa päätimme yhteydenpidon tiivistämisestä, ja jo 1947 pidettiin Ruotsissa leiritapaaminen", Märta muistelee.

Pohjoismaiden AC:t Suomessa

Suomessakin tapaamisia pidettiin muutama. Vuoden 1951 tapaaminen järjestettiin Paraisilla. Se huipentui käyntiin Köyliössä, jossa myös vietettiin messua ensi kertaa reformaation jälkeen. Vuoden 1961 tapaaminen pidettiin Lahden suunnalla, Pajulahden urheilupuistolla. Märta selaa mustavalkoisia kuvia vanhasta albumista. Hapertuneet liimaukset vain rapisevat kansion kertoessa menneistä vuosikymmenistä.

Siviilivirassaan Märta Aminoff oli sairaalan sosiaaliohitaaja. Hän sanoo halunneensa toimia so-tainvalidien hyväksi, joten Proteesisäätiö oli luonnollinen valinta 42 vuodeksi venyneen uran työpaikaksi. Omaa tietään 1920-luvulta saakka kulkenut Märta Aminoff sanoo tehneensä asiat kuten käskettiin, mutta olleensa silti joskus "hankala" alainen.

"Joskus olisi nimittäin pitänyt paitsi totella, myös olla samaa mieltä. Se taas ei minulle käynyt", Märta sanoo ja hymyilee jälleen samaa lempeää mutta arvoistaan tietoisia hymyä.

Emme ole enää kummajaisia

Suhtautuminen katolisuuteen ja katolilaisiin on Märtan mielestä selvästi liehtynyt vuosien varrella - katolilaisen ei tarvitse enää tuntea itseään kummajaiseksi. Hän muistaa kuitenkin, että vielä hänen nuoruudessaankin katolisuudesta oli käsitteitä,

jotka olivat aivan puhtaita reformaationaikaista vaihtelua.

"Minulla oli näihin vaikiokysymys: kun kerran pidät minua järkevänä ihmisenä, niin ajatteleko tosiaan, että voin uskoa jotain tuolaista? Se yleensä tehoi."

Kirjoittaminen alkoi 1980-luvulla

Kokoukset ja muu toiminta veivät lopun ajan, eikä kirjoittamien tullut Märtan mieleen pitkiin aikoihin. Sen vuoro tuli vasta vuonna 1981.

"Silloin oli useampia kirjoittajia, mutta ruotsinkielisen aineiston osuus alkoi vähetä. Valitin siitä isä Martti Voutilaiselle, joka sanoi minulle, että pane sitten itse toimeksi", Märta Aminoff muistelee huvittuneena.

"En ollut lainkaan tullut ajatelleeksi sitä mahdollisuutta, mutta kävin sitten käsiksi siihenkin työhön. Ajattelin kyllä silloin, että en osaa kirjoittaa!"

Ja vuodesta 1982 alkaen isä Teemu Sipon aloitettua

"Katolilaisen on pidettävä katolinen tietoisuutensa vähintään yleistietoutensa tasalla."

Katolisen tiedotuskeskuksen tiedottajana ja Fides-lehden päätoimittajana Märtan nimi näkyi lehden ruotsinkielisten sivujen tekstien alla, yhdessä Ilse Hartmanin ja Birgit Klockarsin kanssa.

Tietoisuus korkealle!

Märta Aminoff on kiinnostunut katolisuudesta laajalaisesti jo senkin vuoksi, että katolilaisen velvollisuus on pitää katolinen tietoisuutensa korkealla, vähintään muun yleistietoutensa tasalla.

Nykyään se on aikaisempaa helpompaa. Vaikka suomalaisten julkaisujen määrä ei vieläkään päättää huimaa, niin 1920-luvulla niitä oli kaikkiaan kymmenisen kappaletta, esitteet mukaan lukien. Yhden toiveen Märta kuitenkin suuntaa tiedo-

tuskeskukselle.

"Olisi hirveän tärkeää saada julkaisuksi rukouskirja, jossa olisi messun ordo ja muuta. Kun ihmiset tulevat monesta suunnasta, niin olisi tärkeää nähdä, miten kirkko puhuu Jumalalle."

Märtan omista kirjoituksista pyhimyskertomukset ovat tunnetuimpia. Ne ovat nykyään Fides-lehden vakioaineistoa. Pyhimyksistä kertominen sai muuten alkunsa aivan muualta kuin lehti-kirjoittelusta. Märta kirjoitteli niitä lapsille mm. joululahjoiksi. Ensimmäiset julkaistut kertomukset olivatkin peräisin pöytälaatikosta, vain kevyen uudelleen käsittelyn jäljiltä.

"On tärkeää tutustua ihmisiin"

Märta tunnetaan helposti lähestyttävänä, hymyilevänä ihmisenä, joka on mielellään ottamassa uusia tulokkaita vastaan. Se on osittain tietoisuutensa toimintaa.

"Keskustelen mielelläni uusien ihmisten kanssa. Jos näen kirkkokahveilla uusia ja outoja, olen valmis menemään heidän pöytänsä ja juttelemaan. Jo isä Christierson oli käännyttänyt, joka tiesi, miten tärkeää on saada kontakti muihin. Pelkkä opetus ei riitä, on tutustuttava muihin ihmisiin", Märta Aminoff sanoo.

Hän muistaa, kun nykyinen Katolisen tiedotuskeskuksen talousjohtaja Maila Berchtold luki jostain, että sisaret pitävät englantilaista koulua. Hän tuli sinne ja oli puheliainen ihmisenä haljeta, kun keskustelut eivät olleet millään käynnistyä.

"Tutustutin hänet sitten siellä ihmisiin. Ja hymyilen ihmisille, myös tuntemattomille. Niin monille on tärkeää, että heidät nähdään ihmisinä, ja siitä syntyy mukavia keskusteluja", Märta Aminoff sanoo.

"Lisäksi hymyilevä ihmisen muistetaan."

Aivan.

Kuvat on nyt katseltu, ja albumi saa palata Märtan pieneen kirjastokaappiin. Sitä katsellessaan Märtaa hymyilyttää jälleen.

"Tämä on oikeastaan vaarallinen paikka. Kun aamulla pitäisi mennä pesulle, isäntänsä helposti tähän. Silloin on paljon helpompaa ottaa kirja käteen kuin jatkkaa aamutoimia..."

OLLI ORKONEVA

Pyhiinvaellus Jasna Góralle Czēstochowaan 3.-9.8.2004

Kävelemme Krakovasta Czēstochowaan (n. 150 km) puolalaisen nuorisojoukon mukana alkaen 3.8. klo 7, vaellus päättyy 9.8. klo 15.

Osallistumismaksu n. 11 e sis. vakuutuksen ja yöpymiset, ruokaan menee lisäksi n. 20 e. Lisäksi maksettava matkat Puolaan ja takaisin. Tarjoan kyytiä lautalla Tallinaan (lähtö 1.8.) ja sieltä autolla Krakovaan yhteensä n. 150 e/hlö + mahdolliset yöpymiset matkalla.

Vaelluksen järjestää Krakovan Pyhän Kolminaisuuden dominikaaniluostari.

Ota yhteyttä Juho Kyntäjään, puh. 040 517 6972, sähköposti juho.kyntaja@proagria.fi

Linkkejä internetissä: www.jasnagora.pl, www.dominikanie.pl

SENin naisjaosto tiedottaa

Kristitty nainen: Tule kohtaamaan toisia kristittyjä eri taustoista MonINAISINA -arvokkaina

Naisten ekumeeninen kohtaaminen Vivamossa 28.-29.8.04

Mukana kohtaamassa: Irene Alvarez (kat.), Eila Hirvonen (Vapaa-kirkko), Päivi Kasala (ort.), Barnadet Kanznahi (kat.), Eija kemppi (KRS), Marja-Liisa Laihia (ev.-lut. maahanmuuttajatyö, Kirkkohallitus), Päivi Kasala, Pirkko Silli (ort.), Iris Rajamaa (Metodistikirkko), sisar Riccarda OSSS (kat.), Riitta Ranttilä (SEN, NNNK), Pirkko Silli (ort.) sekä maahanmuuttajanaaisia eri kirkkokunnista.

Kohtaamisen ohjelmaa, alustuksia: Jumalan kuva naisissa, toistemme rohkaiseminen sen esille tulemiseen, Moninaisina mustina ja valkoisina naisina Afrikassa, Naisena yli rajojen, Ortodoksis-kristillinen käsitys naisen arvosta; yhteisiä illanviettoja, hengellistä ohjelmaa; uimista ja saunomista, kävelyretkiä

Hinta: täysshoitto, huonemajoitus 52-56,80 eur, mökki- tai aittamajoitus (oma makuupussi/lakanat) 38,40 eur. Maahanmuuttajille avustusmahdollisuus, tiedustele.

Ilmoittautuminen ja tiedustelut:

019 3602 300 tai vivamon.vastaanotto@krs.inet.fi

Kursi yhteistyössä Kristillisen opintokeskuksen kanssa.

Vivamo-opisto/Kansan raamattuseura

SCHOLA GREGORIANA

Tänä vuonna 50 vuotta täyttävä Pyhän Marian seurakunta viettää juhlaan myös musiikin merkeissä. Seurakunta on kutsunut arvostetun pohjoissitalialaisen SCHOLA GREGORIANA -lauluryhmän Suomeen 12-18.8. Yhdeksänmiehistä lauluryhmää johtaa Pietro Men-carelli. Kotimaassaan ryhmä on tunnettu aktiivisuudestaan gregoriaanisen ohjelmiston tutkimisessa ja esittämisessä, varsinkin liturgisissa yhteyksissä.

Hiippakuntajuhlien edeltävänä päivänä, perjantaina 13.8 Schola Gregoriana pitää Stella Marisissa gregoriaanisen laulukurssin. Ohjelmassa on m.m. Mariamessu "Cum jubilo" sekä juhlalliset Maria-antifonit. Kurssi on avoinna kaikille gregoriaanisesta laulusta kiinnostuneille ja maksaa 30 • (omat linvaatteet mukaan).

Ilmoittautuminen 31.8. mennessä puh. 09-794 602

Hiippakuntapäivänä 14.8. Schola Gregoriana osallistuu "hiippakuntakuoron" kanssa messuun sekä Marian-hartauteen.

Sunnuntaina 15.8. ryhmä osallistuu messuun Pyhän Marian kirkossa klo 10.00. 16-18.8 Schola Gregoriana vieraillee Lahdessa ja konsertoi m.m. Hollolan kirkossa.

Suuralennuksella oopperaan!

Hovanshtshina Modest Musorgskin suurenmoista musiikkia, upeita kuoro-kohtauksia, hieno lavastus ja hienot puuv. Ooppera ajoittuu 1680-luvulle ja käsittelee Venäjän kansan kohta-loa, Pietari Suuren valtakauden alkuvaiheita. Kuohuvia vuosia värittävät vallankaappaushankkeet, salaliitot sekä ristiriita vanhauskoisten ja uudistusmielisen tsaarinn välillä.

Torstaina 11.11.2004 klo 19.00 Lipun hinta vain 45 euroa (norm. 64 eur). Pyhän Henrikin seura on saanut myyntiin parhaita permantopaikkoja. Lippuja on rajoitetusti - ne loppuvat nopeasti. Niitä myydään kirkkokahveilla Helsingin molemmissa seurakunnissa. Tuotto menee kirkon korjauksiin.

Sitovia tilauksia ottaa vastaan klo 9.00-11.00 Rita Kaira, puh. 09-491495, kesällä 09-8793870, sekä Marja-Leena Rautakorpi, puh. 09-2391953, 050-3409167.

Buon Camino!

Ohjeita Santiago de Compostelan pyhiinvaellukselle

Pyhiinvaellus on viime vuosina herännyt uudelleen henkiin. Kohteita on eri puolilla Eurooppaa, mutta yksi suosituimpia kohteita on apostoli Jaakobin hauta Santiago de Compostelassa, Pohjois-Espanjassa. Sinne johtaa monta

tietä joista käytetyimmät reitit alkavat Ranskasta, Portugalista ja Espanjasta. Ranskassa alkamisaikoina ovat Pariisi, Vezelay, Le Puy ja Arles. Portugalissa Lissabon, Espanjassa Sevilla, San Sebastian ja kaikkein yleisin Roncesvalles.

Ranskalainen tie, maailmanperintökohde

Ranskasta lähtevät tiet yhtyvät Ranskan ja Espanjan rajalla St-Jean-Pied-de-Port'in kaupungissa josta alkaa ns. "Ranskalainen tie", jota tämä juttu käsittelee. Tie on valittu yhdeksi maailmanperintökohdeksi ja se on erittäin hyvin hoidettu ja merkitty. Tien kokonaispituus on n. 760 km. Reitin suunnittelu on käytännön syistä aloitettava vaellukseen käytettävissä olevasta ajasta. Aloituspaijaksi valittuun kaupunkiin pääsee Suomesta lentämällä Madridiin, Barcelonaan, tai Ranskan Biarritziin, joista edelleen junalla St-Jean-Pied-de-Portiin jos se on valittu lähtöpaijaksi.

Aikaa koko matkan kulkemiseen pitää varata noin 5 viikkoa. Jos lomaa on vähemmän pitää lähtöpaijaksi valita se, josta kävellen enääntää Santiagoon. Moni

lähtee Sarriasta, josta matkaa on 112 km. Mitään virallista lähtöpaijkaa tai aikaa ei ole. Ei myöskään opaita.

Santiagoasta saatavan hienon latinankielisen sertifikaatin saaminen edellyttää vähintään 100 kilometrin kävelyä. Se pitää todistaa päivittäin leimatulla vaeltajapassilla.

Ranskalainen tie on koko pituudeltaan hyvin hoidettu ja selvästi merkitty. Suunnittamiseen ei karttoja tarvita mutta jos haluat tietää koko ajan missä olet hanki mukaisesti mahdollisimman suuri-kaavainen kartta. Paras valikoima on paikan päällä. Keltainen nuoli tai simpukan kuva näkyy vähän väliä matkan varrella maastossa. Eksymisen vaaraa ei ole. Muita vaeltajia on yleensä jatkuvasti näkyvissä ja paikkakuntalaiset neuvovat auuliisti tarvittaessa. Tien pinta muistuttaa pääosin suomalaista sorapintaista polkupyörätai ulkoilutietä. Jonkin ver-

ran joutuu vaeltamaan autotien laita ja Pyreneillä pien-tä metsäpolkua.

Korkeimmat ylitettävät vuoret ovat Pyneet ennen Roncesvallesia ja Castilla-Leonin vuoret Leonin ja Sarrian välillä. Muuten maasto on loivasti kumpuilevaa metsää tai tasaista peltomaisemaa.

Kuka jaksaa vaelttaa?

Kuka tahansa normaalkuntoinen nainen tai mies voi vaeltaa, kunhan kengät ovat hyvät ja vauhti itselle sopiva. Vanhin tapaamamme vaeltaja oli 67-vuotias ranskalais-vietnamilainen mies, joka kohdatessamme oli kävellyt jo 670 kilometriä Ranskan Toulousesta ja aikoi jatkaa perille saakka. Nuorin oli kanssamme kulkenut 11-vuotias. Sopiva päivämätkä on 17-25 kilometriä maastosta riippuen. Mieti rinkin sisältö tarkkaan. Turhat kamat pois.

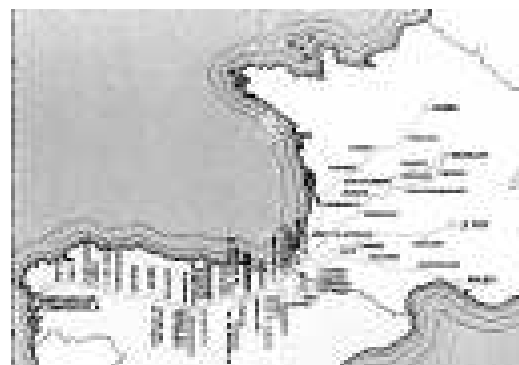
Vaeltajat tulevat maailman kaikilta kolkilta. Suurin ryhmä lienevät espanjalaiset ja ranskalaiset mutta olemme tavanneet väkeä Alakasta, Uudesta Seelannista, Etelä-Amerikasta ja Kanadasta.

Kävelijöiden motiivit vaihtelevat. Useimmilla se lienee pyhiinvaellus mutta myös rakennuskulttuuri, maisemat, kieli, ornitologia tai vain kurkistus arkielämään maaseudulla saa ihmiset liikkeelle. Olipa lähdön motiivi mikä tahansa, tiellä kohtaa ne kaikki.

Majoittuminen

Vaeltaja voi majoittua kahdella tavalla:

* **Refugiot** ovat nimenomaan pyhiinvaeltajia varten ylläpidettyjä yhteismajoitusiloja, joiden taso hienomman vaihtelee. Mitään autiotupia ne eivät ole vaikkakin ne joskus ilmaisevat mielenkiintoisesti ylläpitäjänsä luovutusta. Niissä on kuitenkin sähköt, keittiöt, sisävesat, sängyt ja patjat, usein jopa pesukone ja ne ovat puhtaita. Yöpyminen edellyttää ns. pyhiinvaeltajapassia, jonka

saa lähtöpaijansa kirkolta tai refugioista. Yöpymissmaksu on vapaaehtoinen, yleensä 3-7 euroa. Refugioita ei voi - eikä tarvitse - varata etukäteen. Erään refugion seinällä on vaeltajalle sopiva ohje: turisti vaatii, pyhiinvaeltaja kiittää.

* **Pienet hotellit, hostelit tai auberget**, majoittavat edullisesti, 20-30 euroa per huone. Hotellissa saa lakanat ja ehkä pehmeämmän sängyn mutta menettää toisten vaeltajien kanssa jaetut kokemukset yhteisillä illanistujaisilla.

Kylissä on aina vähintään yksi ravintola, jossa on varsin edullista syödä päivän lämmin ateria.

Tärkeintä on itse tie

Kun ensimmäisen kerran suunnittelimme vaellusta, oli mukaamme lähdössä myös piispa Paul Verschuren. Kun lähtöhetki sitten koitti, hän oli jo sairas eikä enää jaksanut. Saimme kuitenkin häneltä kallisarvoisia neuvoja matkalle.

"Muistakaa että tärkeintä on tie. Älkää koko ajan ajatelko perille tuloa vaan eläytykää siihen hetkeen ja paikkaan, jossa olette. Muuten käy niin, että perille tullessanne ihmettelette että tässäkö tämä nyt on. Mitäs ihmeellistä tässä on", piispa sanoi.

"Muistakaa myös, että ette kulje yksin vaan vierre mukanaanne ajatuksissanne kaikki rakkaanne, omaisenne, ystäväne ja meidät kaikki", piispa opasti.

Yleistä

Vaeltajien asenteet toisinaan kohtaan ovat erittäin huomaavaisia ja auttavaisia. Sama koskee paikallista väestöä. Varsinkin maaseudulla vaeltajaa kunnioitetaan pyhiinvaeltajana. Tiellä tuntuu selvästi "Jaakobin henki". Kaikilla on sama päämäärä, samat ilot ja samat ongelmat. Tien varrella ei ole "Mäkkäreitä" eikä kukaan muutenkaan kaupaa yhtään mitään. Jostain pihasta saattaa tosin löytyä sympaattinen kotitekoinen kahvila, jonne kannattaa ehdottomasti poiketa. Paikalliset asukkaat toivottavat sydämellisesti "buon camino" vaikka luultavasti olet sadas hänen sinä päivänä tapaa-mansa vaeltaja!

Vähäisestäkin espanjan kielen taidosta on hyötyä mutta ei se välttämätöntä ole. Englanti ja ranska ovat hyviä kieliä.

JORMA JA RITVA HALME

Kirjallisuutta esim. Carl Jacob Gardberg: Santiago de Compostela (Gardberg on kulkenut matkan Le Puy'istä Santiagoon useita kertoja mutta autolla.)

Internetistä apua saa mm. osoiteista www.tourspain.es (mm. junayhteyksiä) ja www.alsa.es (bussiyhteyksiä), sekä hakusanalla "Camino de Santiago" (sillä löytyy esim. www.caminosantiago.com).

Historiaa ja kinkkukiusausta

Retket kuuluvat kevääseen ja minullekin oli niitä toukokuuksi tarjolla neljä erilaista. Yksi sai riittää, joten kelpuutin vain tämän "oman": AC:n ja Pyhän Henrikin seururan järjestämän. Sen kohteet olivat kyllä entuudestaan tuttuja miltei kaikki, mutta niin olivat niiden muidenkin retkien.

Pyhän Henrikin kirkkojen määrästä minulla ei ole tietoa, mutta omamme lisäksi ainakin Pyhtäällä on 1400-luvun puolimaissa rakennettu ja Henrikille omistettu pyhäkkö. Näitä samankokoisia keskiajan kirkkojahan meillä on eteläisessä Suomessa paljon, mutta mitä idemmäksi mennään, sitä harvinaisemmiksi ne käyvät. Tämä kaimakirkko taitaakin olla itäisin; korjatkaa, jos olen väärässä. Joka tapauksessa se oli luonteva tutustumiskohde tällä retkellä.

Oppaaksi saimme itse kirkkoherran, joka kertoi kirkon tarinan ja selosti seinien kalkkimaalaukset, vanhan kansan uskontokirjan. Erityisesti niistä jäi mieleen jättiläismäinen Pyhä Kristoforos. Merkittistä, miten laajaa suosiota tämä mahdollisesti kuvitteellinen hahmo on nauttinut ja edelleen nauttii. Hänethän ovat nyt omineet itselleen muiden matkustavien lisäksi motoristit! Mieleen jäi myös harvinaisen komea saarnatuoli, barokkityylinen tietysti, kuten yleensä; ensimmäiset saarnastuolitahan ilmeistyvät kirkkoihin vasta 1600-luvulla.

Retken johtaja Jaakko Airava tenttasi bussissa historiatietojamme, jotka osoittautuivat hatariksi. Kukaan ei muistanut, missä rauhanteossa Suomen itäraja etelässä piirtyi Kymijokea pitkin. Mutta tulivatpahan siinä kerratuiksi kaikki rahat Pähkinäsaaresta Tart-

toon. No, se Jaakon kyselymä oli Turun rauha v. 1743. Silloin raja halkaisi Pyhtään pitäjän ja Ruotsi-Suomen puolelle rajaa jäävä osa on siitä lähtien ollut Ruotsinpyhtää. Pohjoisempaan raja kulki Saimaan eteläpuolitse.

Rauhanteosta sopi hyvin siirtyä tsaarinaikaan. Venäjän keisarinnan purjehtivat mielellään perheineen kesäaikaan Suomenlahdella ja kävivät välillä maissakin. Tällaisilla retkillä Aleksanteri III ihastui Langinkoskeen ja sen lohiin, ja niin hänelle pystytettiin Karjalan punahongasta komea kalamaja. Se pelastettiin onneksi aikanaan rapistumasta ja niin siitä tuli tärkeä matkailunähtävyys. Tästä kolmannelta Aleksanterista me muistamme parhaiten hänen puolisonsa Maria Feodorovnan, syntyjään Tanskan prinsessa Dagmar. Keisarinna suosi suomalaisia ja hänellä oli siinä vaikutusvaltaa mieheensä.

Tällä käynnilläni huomasin valokuvan, jota jostain syystä en ollut ennen havainnut: keisari, tsarevits ja laivan kapteeni portailla perunateatterissa, siis avustamassa ruoanlaitossa, josta täällä huolehtii keisarinna.

Palasimme välillä nyky-päivään ja siirryimme Kouvolaan ja Pyhän Ursulan kirkkoon, jossa isä Stanislaw Szymajda SCJ vietti messun. Sen jälkeen sitten jo maistui kinkin ruoka, se otsikossa mainittu kinkkukiusaus, sekä kahvi. Siitä kiitos Kouvolan

seurakuntalaisille, ennen kaikkea Kaisu Vuoliolle ja Anja Purhoselle sekä Marja-Liisa Rautakorvelle, joka on seurakuntiemme yhteinen nimittäjä.

Monelle tämä muuten oli retken tärkein kohde, sillä eivät suinkaan kaikki ole ennen nähneet kouvolaisten pyhäkköä.

Sitten takaisin historiaan, tällä kertaa teollisuuden. Werlan tehdas lopetti maineikkaan puupahvin valmistamisen 1967, minkä jälkeen tämä tyylikäs ruukkimiljöö pian muuttui tehdasmuseoksi, niin erinomaisesti, että se on liitetty maailman kulttuuriperintöjen joukkoon. Jokohan minä nyt kolmannen käynnin jälkeen osaisin valmistaa puupahvia?

Periaatteiden pitäisi ainakin olla tiedossa. Tämänkertainen opas, joka ansaitsee arvosanan 10+, vihki meidät tavattoman selvänaisesti ja vielä hauskaasti valmistusprosessiin, tehtaan työntekoon ja väen elämään. Tietysti oli apua siitä filmistäkin, joka oli tehty vähän ennen tehtaan sulkemista.

Muuten: Vaikka tehdas on ollut kiinni jo liki 40 vuotta, sen tuotteen maine elää maailmalla. Vielä 1990-luvulla tuli puupahvivilaus Bangladeshistä, ja voihan niitä tulla vieläkin.

Sellainen se oli tämä meidän retki. Aikataulussa pysyttiin ja tyytyväisiä oltiin. Olisitpepa olleet mukana!

RAUNI VORNANEN

Caritaksen kummiprojekti: Avustus menee kohteeseen

Olin maaliskuuhuhtikuussa toukokuun Ugandassa tutustumassa AIDS-orpojen tuki- ja koulutushankkeeseen Kasana-Luweeron hiippakunnassa. Hanketta rahoittavat Suomen Caritas 77 kummilla ja Suomen ulkoministeriön kehitysyhteistyöosasto.

Hanke on saanut alkunsa paikallisten ihmisten ideoina. Katolisen hiippakunnan piispantalossa isä Vincent Kiseney-Byansi etsi apua alueelle kirjoittamalla 400:lle Caritas-järjestölle avunpyynnön. Ainoa, joka vastasi myönteisesti oli Suomen Caritas.

Avustussummalla on saatu ihmeitä aikaan. Uskontokuntaan katsomatta ohjelma huolehtii 723 AIDS-orvon koulunkäynnistä, tällä hetkellä ala-asteen kouluissa. Lukukausimaksujen lisäksi lapsille kustannetaan koulukirjat ja -puvut sekä osalle lapsista huoltajien puutteesta majoitus kouluissa. Lääkäri huolehtii lasten terveydestä ja kouluille on jaettu ensiapupakkaukset malariälääkkeineen. Hiippakunnan 16 koulun yli 9000 oppilasta saavat ohjelman rahoittama ilmaisen aterian. Kouluille on perustettu maatiloja ja lapsille opetetaan sekä eläinten että puutarhan hoi-

toa. Näin pienennetään kouluaterian kustannuksia, mutta samalla lapset oppivat, miten he itse voivat toimia saadakseen lisää ruokaa perheelleen.

Kun lasketaan mukaan oppilaiden perheet, ohjelman vaikutukset koskettavat konkreettisesti kymmeniä tuhansia ihmisiä. Ilmaisen aterian vuoksi vanhemmat, jotka muuten eivät lähettäisi lapsiaan kouluun, tekevät sen. Lasten käytös kouluissa on muuttunut, koska he eivät ole enää iltapäivällä nälkäisiä.

Kaiken kaikkiaan tämä vain Suomesta tuleva avustus on tuonut toivoa ja iloa köyhyyden ja aidsin raskaaksi koettamaan Nakasongolan maaseudun ihmisten elämään. Missä liukuinkin Caritas-kummin ominaisuudessa, ihmiset tulivat ilmaiseemaan syvää kiitollisuuttaan avusta, joka on antanut uutta puhtia heidän toivotomalta tuntuneeseen elämäntilanteeseensa. Nyt tarvittaisiin kiireesti 80 kummiä lisää, jotta toiminta jatkuisi.

MARJA DMITRIEV

Suomen Caritaksen yhteystiedot löytyvät keskiauekmalta.

Olga Dmitriev

Luweeron alueen Kikyusan koulun lasten huoltajat kansallisuuksiinsa ovat tulleet kiittämään Caritas-kummi-järjestön tekemästä työstä.

Paastouhrin tulos 2004:

Pyhän Marian srk	1.758,90
Pyhän Ristin srk	1.107,65
Pyhän Birgitan ja autuaan Hemmingin srk	622,65
Nasaretin pyhän perheen srk	426,35
Pyhän Henrikin katedraalisrk	405,00
Pyhän Ursulan srk	366,65
Pyhän Olavin srk	180,65
Seurakunnat yhteensä	4.867,85
Pankkisiirrot	3.188,00
Yhteensä	8.055,85

Caritas kiittää lämpimästi kaikkia keräykseen osallistuneita!

Katolinen kirkko Bashkiirissa

Kun Vatikaanin taholta Venäjälle perustettiin neljä hiippakuntaa, protestoi Venäjän ortodoksinen kirkko toimenpidettä vastaan, sillä Vatikaani oli ryhtynyt järjestelyihin neuvottelematta Moskovon kanssa. Protesti oli mielestäni oikeutettu. Olisi voinut olla aiheellista järjestää Vatikaanin ja Moskovon välillä neuvottelutalauksia, joissa kumpikin olisi voinut selittää omia näkökantonsa. Melkein varmasti Vatikaani olisi puolustautunut viittaamalla siihen, että Moskovon taholta oli

järjestetty Vatikaanin tietämättä piispoille, arkkipiispoille tai metropolitoille toimipaikkoja Berliiniin, Müncheniin, Milanoon, Pariisiin, Brysseliin ja Englantiin.

Ei pidä unohtaa, että Vatikaanin taholta katolisen kirkon toiminnan järjestäminen Venäjälle ei suinkaan alkanut tämän 21. vuosisadan alussa. Katolisen kirkon läsnäolo alkoi esim. Bashkiirissa jo vuonna 1647. Silloin Unkarista saapuivat "haidukit", jotka olivat pakotettuja jättämään maan taisteltuaan ylivoimaisia turkkilaisia vastaan. Heidän joukossaan oli katolilaisia, jotka rakensivat omia kirkkoja Uralin itäpuolelle - alueelle, jota nykyään kutsutaan Bashkiiriaksi.

Runsaat sata vuotta myöhemmin Bashkiiriaan saapui ns. "federalisteja", joiden tavoitteena oli ollut itsenäinen Puola. Heitä oli parisen sataa, joukossa useita insinöörejä, professoreita ja pappeja - kaikki katolilaisia. Koska kirkkorakennuksia ei ollut, he pitivät jumalanpalveluksia yksityiskodeissa.

1800-luvun alussa saapui Orenburgiin ja sen ympäristöön puolalaisia, saksalaisia ja Napoleonin armeijasta paenneita ranskalaisia sotilaita. Enemmistö heistä, arviolta jopa 1200, oli katolilaisia.

Samaan aikaan muodostivat Napoleonin armeijan karkurit Ufaan ranskalaisen siirtokunnan. Puolalaisten luku kasvoi nopeasti vuosina 1831, 1833, 1840 ja 1850, kun itsenäiseen Puolaan

lään tähtäävät yritykset epäonnistuivat ja monet karkoitettiin Siperiaan. Silloin kaikissa kaupungeissa - etenkin niissä, jotka olivat Siperian rautatien varrella - oli puolalaisia siirtokuntia: Omsk, Tomsk ja Irkutsk. Puolalaisia, joita näissä kaupungeissa oli 40.000 - 70.000, oli omat kirkot, oma papisto, puolankielisiä kirjastoja ja sanomalehtiä sekä orpo- ja vanhainkoteja. Esim. rautateiden konduktöörit olivat melkein kaikki puolalaisia. He olivat lukutaitoisia, täsmällisiä ja sivistyneitä, mitä paikalliset siperjakit eivät suinkaan olleet.

Näin inonien kaupunkien katolilaisten ja ortodoksinen välillä ei tietenkään silloin olisi voinut ajatella ekumeenista yhteistoimintaa. Venäläisille puolalainen pappi oli "ksjons" ja hänen kirkkonsa "kastjol". Ainoa "ekumeenisuus" oli siinä, että katolisten pappien oli pakko messun jälkeen rukoilla ortodoksinen tsaarin puolesta. Koska tämä liian usein unohdettiin, poliisi valvoi tarkasti, että näin tapahtui.

Ensimmäisen maailmansodan (1914-1918) aikana Siperiaan saapui paljon sotavankeja, joiden joukossa oli useita katolilaisia Saksasta, Itävallasta ja Italiasta. Aleksejevan kylään rakennettiin v. 1915 katolinen kirkko ja sen lähelle koulu. Silloin II n tuli saksalainen Ukrainassa asuva pappi pitämään jumalanpalveluksia. Mahdollisesti hän oli isä Rafail Lorant, joka pidettiin v. 1934 ja tuomittiin v.

1935 kymmeneksi vuodeksi keskitysleiriin. Hän kuoli Tolgarissa v. 1948.

V. 1914 saapui Ufaan 5000 pakolaista, joista useimmat olivat valkovenäläisiä. Enemmistö heistä oli katolilaisia, jotka liittyivät Ufassajo olevaan n. 1400:n katolilaisenjoukkoon. V. 1915joukko kasvoi itävaltalaisilla ja saksalaisilla, jotka olivat syntyisin Itämeren rannikolta, erityisesti Riian seuduilta. Heille tuli Krasnojarskista katolinen pappi Francisk Krabowski, hänet pidätettiin v. 1921 ja ammuttiin jo samana vuonna tammikuun 28. päivänä.

V. 1919 Ufaan tuli Michail Iodokas. Kun pappi lähettiläs arkkipiispa Michel d'Herbigny saapui v. 1926 Venäjälle, hän nimitti isä Iodokaksen Bashkiirian, Tatarstanin, Volgan seudun, Uralin ja keski-Aasian apostoliseksi administraattoriksi. Samana vuonna hänet pidätettiin. Vapauduttuaan hän hoiti Simbirskin katolilaisia. Hänet pidätettiin uudelleen v. 1929 ja taas v. 1933 Ufassa. Iodokas tuomittiin kymmeneksi vuodeksi keskitysleiriin ja v. 1934 hänet lähetettiin Vienan meren kanavan rakennustöihin. Seuraavana vuonna hänet vaihdettiin Liettuassa oleviin venäläisten vakoojiin. Liettuassa hänet pidätettiin v. 1950 ja tuomittiin 25 vuodeksi Irkutskin seudulla olevaan Otsernin keskitysleiriin.

Ufan läänissä oli v. 1920 viisi katolista seurakuntaa, jotka kaikki olivat ilman vakinaista pappia. Pari kolme kertaa vuodessa saapui pa-

pittoimiin seurakuntiin Aleksejevan kylästä joku pappi pitämään jumalanpalveluksia. V. 1930 nämä käynnit kiellettiin isiltä Iodokas ja Budris. Samana vuonna kaikki viisi kirkkoa suljettiin. Ufan seurakunnan isä Pjotr Zelinskij yritti pitää jumalanpalveluksia, mutta 23. maaliskuuta 1923 hänet pidätettiin. Pian hänet kuitenkin vapautettiin, mutta 6. maaliskuuta 1924 hänet karkoitettiin Uraliin Pernin alueelle, jossa hän kuitenkin yritti pitää jumalanpalveluksia mm. Tsherdyn 1 kylässä. Hänet karkoitettiin jälleen 15. tammikuuta 1929 Krasnokokshjaskiin Komin tasavaltaan. V. 1930 hänet pidätettiin Ufassa ja seuraavana vuonna Nizhni-Novgorodissa ja karkoitettiin pohjoiseen. Hän kuoli Okshajksissa lavantautiin 18. lokakuuta 1931.

Ufan katolisessa seurakunnassa toimi vuosina 1926-1929 isä Francisk Budris. Hän syntyi 14. lokakuuta 1882 Liettuassa suutarin perheeseen ja opiskeli Pietarin katolisessa pappisseminaarissa, jossa hänet vihittiin papiksi v.1907. Ensimmäinen nimitys oli kappalaiseksi Irkutskiin. V.1910 hänet nimitettiin Jekaterinburgin Pyhän Annan kirkkoherraksi. Vuodesta 1911 hän toimi Tomsksijassa v.1913 Tjumeinin seurakun kirkkoherrana. V.1922 hänet pidätettiin Jekaterinburgissa. Vapauduttuaan hän sai nimityksen Pernin kirkkoherraksi sekä Kazanin, Vjatkan, Ufan, Tscheljabrinskin, Zlatoustan ja Kurganin administraatto-

Pyhän Marian seurakunnan keräys Valko-Venäjälle

Pyhän Marian Caritas järjesti maaliskuussa 2004 kahtena peräkkäisenä sunnuntaina keräyksen Valko-Venäjällä Bobrujskissa olevan Autuaan Neitsyt Marian perisyntymättömän sikiämisen kirkon ja seurakunnan avustamiseksi.

Keräys tuotti runsaasti seurakunnan tarvitsemia hygieniatarvikkeita, ruokatarvaa ja vaatteita. Rahaa erilaisten tarvikkeiden ostamiseen saatiin 380,35 euroa.

Keräyksen tuotto on luovutettu Bobrujskin seurakunnan isä Henryk Okolotowiczille, joka kävi Suomessa pääsiäisen jälkeen.

Pyhän Marian Caritas kiittää kaikkia keräykseen osallistuneita!

Perspektiivi

Fides quaerens intellectum Kokemuksia kansainvälisestä nuorten foorumista

Maalis-huhtikuun vaihteessa 31.3.-4.4., juuri pääsiäisen kynnyksellä, järjesti Paavillinen maallikkosten neuvosto (*Pontificium Concilium pro Laicis*) Roomassa kahdeksannen kansainvälisen nuorten foorumin, jonka tarkoituksena oli toimia ensi kesänä Saksassa järjestettäviin maailman nuorten päivien valmistavana tilaisuutena. Foorumin aiheena oli tällä kertaa

"Nuoriso ja yliopisto - Kristuksesta todistaminen yliopistomaailmassa". Tilaisuus oli erittäin kansainvälinen: Paikalla oli yli 300 nuorta noin 80 eri kansallisuuden edustajana, allekirjoittanut Suomen edustajana. Foorumin työskentely koostui esittelystä, ryhmäkeskusteluista, yhteisestä vapaa-ajanvietosta sekä tietenkin liturgiasta.

Kuten foorumin osallistujakunta oli myös esitelmöitsijäkaarti varsin monipuolinen, sillä puhujia oli böömiläisestä hallitsijasuvun vesasta amerikkalaiseen tv-toimittajaan ja uzbekistanilaiseen nuoreen, joka on juuri vasta liittymässä kasteeseen katoliseen kirkkoon. Tämä takasi näkökulmien monipuolisuuden.

Foorumin avasi ja päätti paavillisen maallikkoneuvoston puheenjohtaja, arkkipiispa Stanislaw Rylko, jonka puheenvuorot sisälsivät arvokkaita ohjeita nuorisolle yliopistomaailmassa toimimiseen. Hän kehoitti nuoria rohkeaan Kristuksen seuraamiseen ja varoitti niin nihilismin, kommunismin ja marxismin kuin illuminiisminkin vaaroista. Nuorten tulee sanoa "ei"

Deuterokanonisten kirjojen uusi suomennos etenee

riksi. V.1937 hänet pidätettiin seurakunnanjohtajien kanssa. Isä Budris ammuttiin 16. joulukuuta 1937. Vanhemmat seurakuntalaiset muistavat hänet hyvänä ihmisenä, aina valmiina autamaan muita. Vankilassa häntä kidutettiin julmasti mm. jättämällä hänet ulos talvipakkaseen pitkäksi ajaksi.

Ufan kirkkoja sen hautauskappeli suljettiin v. 1938. Juuri ennen sitä, v. 1937, Ufaan ja Sterlitamakiin tuli Espanjan sisällissodan sotilaslapsia, joista monet olivat katolilaisia. Toisen maailmansodan aikana (1940-1945) saapui Bashkiiriaan ja erityisesti Ufan seudulle paljon sotavankkeja ja karkoitettuja, joille perustettiin paikolais- ja vankileirejä Heidän joukossaan oli saksalaisia, itävaltalaisia, unkarilaisia, italialaisia ja kroaatteja, joista monet olivat katolilaisia. V. 1944 mukaan liittyivät kaikki vangitut SS-sotilaat, joiden joukossa oli paitsi saksalaisia myös liettualaisia, tšekkejä, puolalaisia ja slovakkeja. Leiri n:o 3 tunnettiin siitä, että siellä oli katolinen kenttäkirkko, jossa toimi isä Gunter. Viimeiset vangit kotiutettiin v. 1950. Todistettavasti Bashkiiriaan jäi yli 300 hautausmaata.

Kun arkkipiispa Tadeus Kondrusiewicz v.1993 nimitti slovakialaisen Josef Guntshagan Ufan kirkkoherraksi, kirkollinen elämä pääsi taas alkuun. V.1994 tuli tirolilainen isä Johann (Franz Kirchner) seurakunnan kirkkoherraksi, hän sai apulaiseksi italialaisen isä

Taddeon (Marco Reggiani). Vuosiksi 1997-2001 tuli Ufan seurakuntaan saksalainen isä Ulrich Thomas Schamberger. Tähän seurakuntaan kuului myös Afrikasta ja Etelä-Amerikasta tulleita yliopilaita. Kyseisen seurakunnan Caritas-yhdistys on erittäin toimelias pitäen huolta katulapsista ja kehitysvammaisista. Seurakunnan Caritas on yhteistyössä ortodoksisten ja evankelisluterilaisten seurakuntien kanssa. V. 2001 Caritas oli Ufassa hoitanut 3264 vaikeuksissa ollutta henkilöä.

Papit ja sisaret käyvät tapaamassa Sergiopolissa, Bezevovkassa ja Urusassa asuvia katolilaisia ja pitämässä mesuja yksityisasunnoissa.

Ei pidä unohtaa, että kaikissa yllämainituissa paikoissa katolinen kirkko on ollut läsnä jo yli 350 vuotta ja on ilahduttavaa kuulla, että monissa niistä kirkollista elämää pyritään johdattamaan ekumeeniseen suuntaan.

Tämän artikkelin tiedot on suurimmaksi osaksi otettu Vladimir Simonovin artikkelista, joka julkaistiin "La nuova Europa" aikakauslehdessä. Vladimir Simonov syntyi v.1947 ja hän liittyi katoliseen kirkkoon v.1969. Kemian professorina vuodesta 1973 hän työskentelee Ufan kemiallisessa laitoksessa. Hänen nimissään on 150 keksintöä ja yli 300 tieteellistä julkaisua.

ROBERT DE CALUWE

Deuterokanonisten kirjojen (luterilaisittain apokryfikirjojen) uusi suomennos valmistuu vuoden 2005 loppuun mennessä. Tällä hetkellä Apokryfikirjojen käännöskomitea työskentelee Sirakin kirjan käännöksen parissa, viime vuonna julkaistiin kuuden apokryfikirjan käännösehdotus.

Suomen evankelis-luterilaisen kirkon kirkolliskokous päätti vuonna 1999 apokryfikirjojen suomentamisesta ja asetti tätä varten käännöskomitean. Käännös haluttiin toteuttaa ekumeeniselta pohjalta, joten ortodoksista kirkkoa, katolista kirkkoa ja Suomen vapaan kristillisyyden neuvoston pyydettiin nimeämään omat edustajansa. Komitean puheenjohtaja on Raamatun alkukielten professori Raija Sollamo, jäsenenä on kreikan kielen ja seemiläisten kielten asiantuntijoita, meidän hiippakuntamme edustajana teologian tohtori Talvikki Mattila.

Itse käännöstyö on alkanut vuonna 2001. Vuonna 2003 julkaistiin ensimmäinen näyte apokryfikirjojen käännöskomitean työstä: "Kuusi apokryfikirjaa" eli kuuden apokryfi/deuterokanonisen kirjan käännösehdotus. Kirjat ovat Tobitin kirja, Juditin kirja, Kreikkalainen Esterin kirja, Barukin kirja, Jeremian kirje sekä Danielin kirjan lisäykset.

Käännösehdotuksessa on mukana esipuhe, jossa esitellään käännöstyön taustaa ja kulkua, apokryfien tai deuterokanonisten kirjojen asemaa eri kirkkokunnissa ja yleisesti näiden kirjojen luonnetta. Kunkin kuuden käännöksen yhteydessä on lisäksi kyseisen kirjan tarkempi esittely.

Kaikki nyt julkaistut käännökset on tehty kreikkalaisesta tekstistä. Käännösehdotus poikkeaa kieleltään aika paljon aiemmasta, vuoden 1938 suomennoksesta. Tobian kirja on nyt nimeltään Tobitin kirja, kuten useimmissa nykyisissä käännöksissä. Jeremian kirje on latinalaisessa tekstissä ja monissa käännöksissä Barukin kirjan 6. luku, mutta käännösehdotuksessa se on julkaistu omana kirjanaan.

Esterin kirjasta ei ole käännetty vain "Esterin kirjan lisäyksiä" vaan koko krei-

kankielinen Esterin kirja. "Lisäyksiä" eli kohtia, joissa kreikkalainen teksti on laajempi kuin suomalaisessa Raamatussa käännetty heprealainen teksti, on nimittäin hankala ymmärtää ja lukea ilman koko Esterin kirjan tuntemista. Danielin kirjan kolme lisäystä (Susanna, Danielin maineteot ja koetelemukset, Asarjan rukous ja Kolmen miehen kiitoslaulu) on sen sijaan julkaistu erikseen.

Sujuvaa suomenkielistä käännöstä on ilo lukea. Jäämme odottamaan käännöstyön valmistumista. Parin vuoden kuluttua meillä on koko Raamattu uutena suomennoksena, kun saadaan mukaan vuoden 1992 käännöksestä puuttuvat Vanhan testamentin deuterokanoniset kirjat.

KATRI TENHUNEN

Lukijoilta

Tarjottavat kirjoitukset toimitetaan Fidesin toimittukseen kirjekuoressa tai sähköpostilla. Kuori merkitään tunnukseksi "lukijoilta", sähköposti otsikoidaan samoin. Mieliapiteitä ei julkaista ilman kirjoittajan nimeä eikä niitä palauteta. Toimitus varaa oikeuden mielipiteiden lyhentämiseen.

massojen yhteiskunnalle ja taisteltava nykyajan "normaaliutta" vastaan.

Muissa puheenvuoroissa käsiteltiin paljon yliopiston nykytilaa ja ongelmia, esimerkiksi massayliopistojen aiheuttamaa akateemisten tutkintojen arvon alenemista. Professori **Lobkowitz** Eichstädtin yliopistosta esitti syvän huolestumisensa sekularisoinnin vaikutuksesta katolisiin yliopistoihin ja totesi, että "aggiornamenton" väärinkäyttö ja dialogi ympäröivän

maailman kanssa johtivat väärin ideoihin yliopistoissa. Paljon pohdittiin myös totuuden asemaa yliopistomaailmassa. Akateeminen menestys tai poliittinen korrektiisuus eivät saa uhata totuutta, sillä "Jumalan rakastaminen on totuuden rakastamista", kuten professori **Alejandro Llano Cifuentes** asian kiteytti.

Foorum järjestettiin Rooman ulkopuolella Rocca di Papassa sijaitsevassa Mondo Migliore -keskuksessa, joka on aivan pyhän isän kesäsuonnon

läheisyydessä. Tapasimme paavin kahteen otteeseen, ensin torstai-iltana Pyhän Pietarin aukiolla järjestetyssä maailman nuorten päivien valmistustapaamisessa ja toistamiseen palmusunnuntain messun yhteydessä samassa paikassa. Varsinkin palmusunnuntain messu oli loistokkuudessaan mieleenpainuva tilaisuus, varsinkin kun sain ottaa vastaan pyhän kommuunion itse pyhäältä isältä. Samaa ei valitettavasti voi sanoa foorumin muusta liturgiasta: Messut ja rukoushetket oli ahdettu täyteen aktiviteettia, jolla kei-

notekoisen tuntuisesti yritettiin houkutella esiin nuorison aktiivisuutta. Aidolle rukoukselle ja hiljentymiselle ei tuntunut jäävän tilaa.

Virallisen ohjelman ohella ehdimme toki viettää paljon yhteistä vapaa-aikaa foorumin muiden osallistujien kanssa. Rocca di Papan luonnonkauneus oli huumavaa ja Rooman keväinen luonto antoi esimakua tulevasta pääsiäisestä.

TEEMU HEIRAMO

Ritarina tai daamina 2000-luvulla

Jerusalemien pyhän haudan ritarikunnan Suomen-käskynhaltijakunnan käskynhaltijan puhe investituuran jälkeisellä illallisella, jossa paikalla oli myös ritarikunnan suurpatriari, Helsingin piispa Józef Wróbel SCJ.

Ylhäisyys, Ritarit ja Daamit, Naiset ja Herrat

Monet voisivat kuvitella, että ritarius on myytti menneisyydestä - historiallinen perinne, jolla ei ole enää merkitystä 21. vuosisadalla. Näin asia ei kuitenkaan ole.

Kristityn ritariuden hyveitä ovat köyhien rakastaminen ja leskistä ja orvoista huolehtiminen, ilman valtaa olevien ja sorrettujen auttaminen, myötätunnon osoittaminen ja sureminen surevien kanssa, armon osoittaminen, rauhantekijänä toimiminen, ystävällisyys, anteollisuus ja nöyryys.

Evankeliumin hyveet ovat olleet kaikkina aikoina merkittäviä ja elämää luovia asioita. Näin myös tänä päivänä.

Mitä sitten ritarina tai daamina oleminen tarkoittaa?

Kardinaali Casaroli määritteli ritariuden kriteerit todetessaan, että "ritari on ihminen, joka asettaa itsensä jalon ja vaikean tehtävän palvelukseen, puhtaan ja vaikean tavoitteen saavuttamiseksi, taisteluun pahaa vastaan hyvän edistämiseksi, puolustamaan heikkoja ja sorrettuja epäoikeudenmukaisuutta vastaan."

Ritariksi tai daamiksi tuleminen ei siis tarkoita pelkästään arvonimen saavuttamista - vaikka arvoniimi sinällään olisikin hyvin ansaittu. Ritariksi tai daamiksi tuleminen tarkoittaa vakavaa sitoutumista ritariuden periaatteisiin.

Kun vastaanotimme Pyhän Haudan Ritarikunnan ritarin tai daamin arvon, teimme sen mekinä halustamme seurata Herramme esimerkkiä. Hän ei tullut palveltavaksi vaan palvelijaksi.

Kun ryhdyimme ritareiksi tai daameiksi otimme itsellemme suuren, arvokkaan ja vaikean palvelustehtävän. Me otimme tehtäväk-

semme vaikean tavoitteen: säilyttää ja levittää uskoa Pyhällä maalla, sekä tukea Pyhällä maalla toimivia katolisen kirkon hyväntekeväisyyttä, kulttuuri- ja sosiaalisen työn laitoksia ja niiden toimintaa, ennen muuta latinalaisen patriarkaatin työtä, sekä suojella ja puolustaa katolisen kirkon oikeuksia Pyhällä maalla.

Me kaikki tiedämme, että tehtävä on erittäin vaikea. Mutta meidän ei tarvitse tehdä sitä yksin, meitä ritareita ja daameja on ympäri maailmaa kaiken kaikkiaan yli 20 000 erityisesti valikoitua ansioitunutta ihmistä, joiden erityistehtäväksi Pyhä istuin on antanut Pyhän maan tukemisen.

Kun vastaanotimme kunnian tulla nimitetyiksi pyhän haudan ritareiksi tai daameiksi, otimme tavoitteeksemme taistella pahaa vastaan ja tukea hyvää. Lupasimme puolustaa heikkoja ja sorrettuja epäoikeudenmukaisuutta vastaan.

Pyhän maan kristityt yhdyskunnat ovat vuosien kuluessa kutistuneet pieneksi, mutta arvokkaaksi yhteisöksi. Niiden jäsenen oletetaan rohkeasti tunnustavan esi-isänsä uskon. Heidän on

10 %:n.

Pyhän maan katoliset yhdyskunnat ovat pieni vähemmistö kahden suuren enemmistön keskellä, juutalaisten ja muslimiyhdyskuntien, keskellä. Ne ovat usein jo pelkästä vähemmistöasemastaan johtuen syrjinnän kohteita.

Osa näistä yhteisöistä koostuu ihmisistä, jotka asuvat Israelin miehittämällä alueella Itä-Jerusalemmissä, Länsirannalla ja Gazan alueella. Koska kristityt ovat vähemmistönä muslimien joukossa, heillä on usein poliittisia riitoja

sekä muslimien että Israelin joukkojen kanssa. Osa näistä katolisista yhteisöistä koostuu Israelin kansalaisista, jotka asuvat useimmiten Galileassa ja ovat rodultaan Palestiinan arabeja. Heitä valvotaan tiukasti, Israelin turvallisuuspalvelu tarkistaa heidät usein. He eivät voi olla tuntematta sympatiaa uskonveljiään kohtaan, jotka asuvat Israelin miehittämällä ja valvomilla alueilla. Nämä seikat aiheuttavat heille päivittäisiä

ongelmia.

Koska ongelmia ja riitoja halutaan välttää, vaikeasta tilanteesta halutaan päästä pois. Yksi ratkaisu tähän on maastamuutto. Tämä aiheuttaa erittäin suuria ongelmia paikalliselle kirkolle ja myös Pyhälle istuimelle.

Katolisten yhteisöjen asema, itse asiassa kaikkien kristittyjen yhteisöjen asema, Pyhällä maalla voidaan turvata ainoastaan, mikäli varmistetaan samanaikaisesti kaksi asiaa. Ensinnäkin alueen poliittiset ongelmat tulee ratkaista mahdollisimman nopeasti ja tasapainoisesti. Samanaikaisesti koko kirkon tulee osoittaa näille katolisille yhteisöille jatkuvaa ja tehokasta materiaalista, henkistä ja poliittista tukea.

"Emmehän me taistelemme ihmisiä vastaan vaan henkivaltoja ja voimia vastaan, tämän pimeyden maailman hallitsijoita ja avaruuden pahoja henkiä vastaan" (Ef. 6:12) kirjoitti Paavali kirjeessään efesolaisille. Kristittyinä ritareina ja daameina tiedämme, ettei taisteluja voida miekalla vaan uskolla ja rakkaudella, osoittamalla aitoa tukea vaikeissa oloissa astuville veljillemme ja sisarillemme.

Jeesus on vuorisaarnassa opettanut, mitä tosi kristittyinä oleminen tarkoittaa ja miten myös ritari- ja Daamien tulee toimia. "Teille on opetettu: 'Rakasta lähim-

mäistäsi ja vihaa vihamiestäsi.' Mutta minä sanon teille: rakastakaa vihamiestäsi ja ruokoilkaa vainoojienne puolesta, jotta olisitte taivaallisen Isänne lapsia." (Matt. 5:43-45) Kristittyinä Ritareina ja Daameina tiedämme, ettei ratkaisua Pyhällä Maalla saavuteta ilman kaikkien osapuolien oikeudenmukaista kohtelua.

Kun vastaanotimme kunnian tulla kutsutuiksi Pyhän Haudan Ritareiksi ja Daameiksi, lupasimme tehdä voitavamme säilyttääksemme elävän uskon siinä maassa, jossa Jeesus Kristus syntyi, opetti, kuoli ja nousi ylös kuolleista. Jerusalemien Latinalainen Patriarkka Michel Sabbah kutsuu tämän uskon ylläpitäjiä, Pyhän Maan katolilaisia, "elviksi kiviksi". Meidän tulee hänen sanojensa mukaisesti "huolehtia näistä elävistä kivistä, niin ettei meidän pyhiä paikkojamme muutettaisi museoiksi".

Kun olemme Jerusalemien Pyhän Haudan tosi Ritareina ja Daameina tehneet sen, minkä olemme luvanneet, voimme sanoa kuten Kristus Luukkaan evankeliumin mukaisesti opetti: "Me olemme arvottomia palvelijoita. Olemme tehneet vain sen, minkä olimme velvolliset tekemään." (Luk. 17:10)

LARI GORSKI

ellettävä toivossa ja rakkautta erityisen vaikeissa olosuhteissa.

Pyhän maan kristittyjen osuus on enää vain noin 2 % alueen väestöstä. Ennen vuoden 1967 Israelin ja arabien sotaa ja ennen kuin Israel miehitti Jerusalemien Vanhan kaupungin, Länsirannan ja Gazan alueen, kristittyjä oli 10 % alueen väestöstä. Kristittyjä osuus esim. Betlehemin kaupungin väestöstä oli silloin 90 %, nyt osuus on pudonnut